

[THIRU K. A. MATHIALAGAN] [28th August 1970]

Accounts Committee, that the Statement of Demands for Grants to cover excess expenditure relating to the year 1966-67 is presented now. The annexure to the Statement of Demands details the reasons for the excess in each case. The excess on the whole aggregates to about Rs. 4.05 lakhs and the approval of the Legislature is sought to regularise this excess.

I commend the Statement of Demands for Grants for excess expenditure relating to the year 1966-67 for acceptance of this House.

#### VII DISCUSSION ON THE ANNUAL FINANCIAL STATEMENT FOR 1970-71 AND THE SUPPLEMENTARY FINANCIAL STATEMENT FOR 1969-70 OF THE TAMIL NADU ELECTRICITY BOARD

5-10  
p.m.

திரு. சா. கணேசன் : கனம் துணைத் தலைவரவர்களே, இன்றைய தினம் நம் முன்னிலையிலே சமர்ப்பித்திருக்கின்ற எலக்ட்ரிசிட்டி பட்ஜெட்டின் மீது என்னுடைய சில கருத்துக்களைப் புலப்படுத்திக்கொள்ள அழைத்தமைக்கு முதலிலேயே தங்களுக்கு என் வணக்கத்தையும் நன்றியையும் செலுத்தி உரையைத் தொடங்குகிறேன்.

பொதுவாக, இந்தத் துறை மிகவும் பயனுள்ள துறை. இன்றியமையாத துறை. நல்ல பணியைச் செய்து வருகிறது. எவ்வளவுதான் இந்தத் துறை தன்னுடைய பணியை நிறைவேற்றிவிட்டாலும், இந்த உலகம் அழியும் வரையிலே தேவை பூர்த்தியாகிவிட்டது என்று சொல்ல முடியாது, நிறைவு செய்ய முடியாது என்பதை நாம் அறிவோம். இலட்சியம் என்ற ஒன்றை இன்றைக்குக் குறியாக வைப்போம், நாளைக்கு நமது இலட்சியம் இன்னும் தூரப் போய்விடும். இன்றைக்கு எத்தனை மெகாவாட் மின்சாரம் கிடைக்கிறதோ, இதுபோல் நாம் 4 மடங்கு வேண்டும் என்று கருதுவோம். அது கிடைக்கும்பொழுது, நம்முடைய நாட்டு மக்களுடைய தேவை பல மடங்கு அதிகம் ஆகி விடக்கூடிய உண்மையை, அல்லது அப்படிப்பட்ட ஒரு தேவையை உணர்ந்து கொண்டு நாம் செயல்பட வேண்டும். அந்த முறையிலே இந்தத் துறை போதுமான அளவுக்குச் சேவை செய்யவில்லை என்று சொன்னால், குற்றமில்லை, குறையுமில்லை. காரணம், தேவையை என்றுமே பூர்த்தி செய்ய முடியாத நிலைமையினை நாம் ஒத்துக்கொள்ள வேண்டும். இப்போதைக்கு இவ்வளவு திருப்தியைத் தரக் கூடிய துறை இது என்று சொன்னால், இதைவிட வேறு புகழ்ச்சி இந்தத் துறைக்கு வேண்டாம் என்று நான் சொல்லிக் கொள்வேன். வெறுமனே புகழ்ந்துகொண்டிருக்க நாம் இங்கே இல்லை; அங்கே இருக்கின்ற குறைகளை, தவறுகளை நாம் சுட்டிக்காட்டி இரு சார்பினருக்கும், அதாவது இந்தத் துறையிலே பணியாற்றுவவர்களுக்கும் இதனால் பயன் பெறுபவர்களுக்கும், ஆக்கபூர்வமான ஆலோசனைகளைச் சொல்ல வேண்டியது நம்முடைய தலையாய கடமை என்பதை நாம் மறந்துவிடக்கூடாது. அந்த நிலையிலே இந்தத் துறையினரைப் பாராட்டுவதோடு இந்தத் துறையிலேயே உள்ள சிலர் சில தூண்டுதல் காரணமாக மேற்கொண்ட காரியங்களிலே இந்த மாநில மக்களுக்குச் சில நஷ்டங்கள் ஏற்பட்டிருந்த பெரும்பாதகத்தை, கொடுமை என்று கூடச் சொல்லலாம், தவிர்ப்பதற்கு அரசு மிக உறுதியாக நடவடிக்கை எடுத்துக் கொண்டு, கொடுத்த

28th August 1970]

[திரு சா. கணேசன்]

ஸ்டேட்மென்ட் இருக்கிறதே அதற்காக இந்த அரசை நான் மனப் பூர்வமாகப் பாராட்டுகிறேன். இல்லாவிட்டால் அந்த நிமிடத்தில் ஆபரேஷன் டேபிலிலே இருந்தபோது விளக்கு அணைந்தது என்ற செய்தி எல்லாம் நமக்குத் தெரியும். எனவே, இதை எந்தத் துறையையும் விட இன்றியமையாத ஒரு துறையாக மாற்றி, இந்தத் துறைத் தொழிலாளர்கள் பேச்சு வார்த்தை மூலமாகப் பிரச்சனைகளைத் தீர்த்துக் கொள்ள வேண்டுமே யொழிய, வேலை நிறுத்தம் செய்ய வேண்டிய ஒரு துறை இதுவல்ல என்று மிகக் கடுமையாகச் சட்டம் செய்ய வேண்டும். அதே காலத்திலே இந்தத் துறையிலே பணியாற்றக் கூடியவர்களின் கோரிக்கைகளை, அதாவது அவர்களுக்கு வேண்டிய ஊதியத்தை, சலுகைகளைக் கொடுப்பதற்கு இந்த அரசு சிறிதும் தயங்கக் கூடாது—இன்னும் சொல்லப் போனால், அதிலே சிக்கனம் கூடக் காட்டக் கூடாது என்று நிலைப்படுத்திச் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

முதலாவதாக, கருத்துக்களைச் சொல்லும் முன்னே, ஒன்றைச் சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன். இந்த அரசு தமிழிலே நல்ல அக்கரை கொண்ட அரசு. அப்படிப்பட்ட அரசுச் சாலைகளின் ஓரங்களிலே எல்லாம் ஆங்கிலத்திலேயானாலும் சரி, தமிழிலேயானாலும் சரி, “ஆறு” என்பதற்கு “ஆர்” என்றே போடப்பட்டிருக்கிறது. ஆங்கிலத்திலே “பெரியார்” என்று போட்டிருக்கும். தமிழிலே “பெரியார் அணை” என்று சொன்னால்—எனக்கு ஆட்சேபணை இல்லை “பெரியார் அணை” என்று பெயர் வைப்பதிலே—பேராறு என்பது பெரியாறு என்று ஆயிற்று. இப்பொழுது அதிலே “பெரியார்” என்றிருக்கிறது. இதைத் தான் கண்டிருக்கிறேன். இப்படியே தான் “சோலையார்”, “கோதையார்” “நொய்யலார்” என்றிருக்கிறது. இவைகளிலே எல்லாம் “று” என்று சொல்லாமல் “ஆர்” ஒரு தான் இருக்கிறது. எனவே, ஆங்கிலத்திலே போட்டாலும் “ஆறு” என்றும், தமிழிலே போடும் பொழுதும் மெல்லின “ர” கரம் போடுவதற்குப் பதிலாக, வல்லின “ற” கரம் போட்டு “று” என்று காட்ட வேண்டும் என கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். எனவே, இந்த அச்சிலே கண்ட பிழையைத் திருத்த ஆவன செய்ய வேண்டுமென்று சொல்லி, மேற்கொண்டு இந்தத் துறைக்கு வருகிறேன். அணைக்குத் தான் “பெரியார்” அணை என்று பெயரோ அல்லது ஊருக்குத் தான் “பெரியார்” என்று பெயரோ, அது எனக்குத் தெரியாது. ஆனால், ஆற்றைக் காணும் பொழுது “ஆர்” என்று போடாதீர்கள். இனி ஏற்கனவே சொல்லப்பட்டிருந்த குற்றச் சாட்டுக்களுக்குச் சமாதானம் சொல்லியிருக்கிறது இந்தத்துறை. அது ஓரளவுக்குச் சரிதான். சில விஷயங்களில் அது முடியாது என்று சொல்லுவதை விட “ஏதோ” என்று மழுப்புவது எல்லாத் துறையிலேயும் இயற்கை. அதைப் போலவே 199, 200 எண்ணுள்ள என் கேள்விகளுக்கு அவர்கள் பதில் எழுதியிருக்கிறார்கள். அதிலே “பல்புகள் தேவையான அளவு கிடைக்கின்றன” என்று சொல்லுவது சரியில்லை. அதற்கு மேலே நான் கடுமையாகச் சொல்ல மாட்டேன். “It is not correct”. தேவையான அளவு கிடைத்தால், ஒவ்வொரு பஞ்சாயத்திலேயும், நகராட்சியிலேயும் கிட்டத்தட்ட 20 சதவிகிதம் கம்பங்கள் உறங்குகின்ற, விழிக்காமல் இருக்கின்ற நிலைமை இருக்காது. அது

[திரு சா. கணேசன்]

[28th August 1970]

மட்டுமல்ல, மற்றொரு இடத்திலே சொல்லும் பொழுது, நகராட்சியின் தேவைகள் மிகக் குறைவே, எனவே இதை ஒப்புதல் முடியாது என்கிறது. அந்தக் குறைவே வரப் பட்டாது என்று சாதாரணமான ஒரு நகராட்சி நிறைவுசெய்து கொண்டிருக்க முயலுமானால், இவ்வளவு வசதியையும் வாய்ப்பையும் கொண்ட வாரியம் தனக்கு எத்தனை இலட்சம் அல்லது எத்தனை கோடி பல்புகள் வேண்டும் என்று முடிவு கட்டி அவற்றை ஏன் முன்னதாகவே கையிலே வைத்துக் கொள்ளக் கூடாது? மின்போஸ்டு களை அப்படிச் சணக்கு எடுத்து வைத்துக்கொள்ளவில்லையா? எனவே, அதிலே முயற்சி செய்து அந்தக் குறைபாட்டினைத் தீர்க்கவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

அதே மாதிரித் தான் தற்காலிக மின் இணைப்பு துண்டிக்கப்பட்டவுடன், மிகவும் கூடுதலான வரியை எல்லாம் கட்டுவதற்கு எல்லா விதமான முயற்சியையும் கண்குமர்கள் எடுத்துக் கொள்கிறார்கள். எனக்குத் தெரிந்து 400 கண்குமர்களுக்கு டெம்பரரிமாகக் கணெக்ஷன் எடுத்திருக்கிறார்கள் என்றால், அவர்கள் எல்லாம் டணத்தைக் கட்டி ஒரு வருஷம் ஆகி, பிறகு மறு வருஷம் தான் பாலன்ஸ் பணம் அவர்களுக்கு வந்து சேருகிறது என்ற நிலைமை இருக்கிறது. இதை அப்போதைக்கப்போது திருப்பிக் கொடுப்பதிலே என்ன கஷ்டம் இருக்கிறதோ, எனக்குத் தெரியவில்லை. முனிசிபாலிடி கமிஷனருக்கு அதிகமாகக் கொடுக்கப்பட்ட வரியைக் கூட அவர் மறு நாளே பார்ட்டிக் குக் கொடுக்க வேண்டும் என்று உத்தரவிடுகிறார். ஆனால், இந்த வாரியத்திலே 1000, 2000 ரூபாய் சம்பளம் வாங்குகின்ற எஞ்சினியர்கள் இருந்து கொண்டு ஏன் தான் இப்படிக்கால தாமதம் பண்ணுகிறார்கள் என்றோ, எனக்குத் தெரியவில்லை. இதை எல்லாம் அப்போதைக்கப்போது கொடுக்க நல்ல பல ஏற்பாட்டைச் செய்வார்கள் என்று நம்புகிறேன்.

அதை விட்டு விட்டு மக்களிலே சாதாரணமானவர்கள், கிராமத்து மக்கள் இதைத் தொடர்ந்து வாங்கிக் கொண்டிருப்பதற்கு வழி வகை இருக்க வேண்டாமா? இதை விட்டு விட்டு சமாதானம் சொல்வதிலே பிரயோஜனம் இல்லை. அடுத்தது, இந்த பல்புகள் விஷயத்திலே பெரிய தகராறு இருக்கிறது. சர்க்காரைக் கேட்டால் பல்புகள் இல்லை என்று சொல்கிறார்கள். சென்னை மாநிலத்திலே இந்தக் குறை இல்லாமல் அரசு செய்ய வேண்டும். மாதத்திற்கு, வருஷத்திற்கு எவ்வளவு பல்புகள் வேண்டும் என்பதைச் சணக்கெடுத்து அதற்கு ஏற்ற வகையிலே பல்புகள் இருக்கும்படி பார்த்துக் கொள்ள வேண்டும். தங்களுடைய “ஸ்டாண்டர்டு” என்ற ஒன்றை வைத்துக் கொண்டு அடுத்த தேசத்தை, மாநிலத்தை நம்பியிருக்க வேண்டாம். இதைச் செய்யப்படாதா? இப்படிச் சொல்வதினாலே இதை நம்முடைய ஆட்சி செய்ய வேண்டுமென்று சொல்லுகிறேன் என்று கருதிவிடக் கூடாது. இதைச் சுட்டிக் காட்டுவதற்குக் காரணம் இதுதான். இன்னும் வேறு சிரமங்கள் இருக்கும்போது, ஏன் இதைப் போக்கிக் கொள்ளக்கூடாது என்ற கருத்திலே இதைக் கூறுகிறேன். மற்றவர்களைச் செய்யச் சொல்லி, தரத்தை நிர்ணயித்து, விலையை நிர்ணயித்து,



28th August 1970]

[திரு சா. கணேசன்]

ஸ்டாண்டர்டை நிர்ணயித்து ஒழுங்காக வரட்டும் என்று இருப்பதை விட, மின்சார வாரியமே இதை ஏன் செய்யக் கூடாது என்று கேட்டுக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

இதைத் தவிர பல இடங்களிலே ராத்திரியில் “பியூஸ்” போய் விட்டால், வந்து போட மாட்டேன் என்கிறார்கள். பகலிலே கரண்ட் இருக்குமா இல்லையா என்பதே 100-க்கு 99 பேருக்குத் தெரியாது. இரவிலே அவர்களுக்கு விளக்கு வேண்டும் என்று சொல்கிறபோது தான், வீட்டிலே கரண்ட் இருக்கிறதா இல்லையா என்று பார்ப்பார்கள். கரண்ட் இருக்கிறதா இல்லையா என்பதை நாட்டு மக்கள் பலர், கிராமத்தில் இருப்பவர்கள் அறியாதவர்களாக இருக்கிறார்கள். இரவிலே “பியூஸ்” போய் விட்டால், அதை வந்து போடமாட்டேன் என்கிறார்கள். அந்தத் துறையிலே வேலை செய்கிறவர்களுக்கு கை உரை, இரவிலே பியூஸ் போடுவதற்கு வேண்டிய அவசியமான கருவிகளைக் கொடுக்க மின்சார வாரியம் வழி செய்யவேண்டும். அப்படிச் செய்து கொடுத்தால், அவர்கள் இப்படி இரவிலே போட வரமாட்டேன் என்று சொல்ல முடியாது. வேறு எந்த நாட்டிலும் இப்படிப் போட வரமாட்டேன் என்று சொல்லிப் பார்த்தது இல்லை, நமது நாட்டைத் தவிர.

இந்த வாரியம் சென்னையிலே ஏன் இருக்க வேண்டும் என்று தெரிய வில்லை. இது தமிழகத்தின் மத்தியிலோ, திருச்சியிலோ அல்லது வேறு இடத்திலோ இருக்கவேண்டும். திருச்சிக்குத் தெற்கே, மேற்கேதான் பல அணைகள் இருக்கின்றன. அந்த இடங்களுக்கு இந்தத் துறையைச் சேர்ந்த அதிகாரிகள் அடிக்கடி செல்ல வேண்டியிருக்கிறது. பல மின் நிலையங்களை அங்கே வைத்துக்கொண்டு அட்மினிஸ்ட்ரேஷனுக்காக சென்னையிலே இந்த வாரியம் இப்போது இருந்துகொண்டிருக்கிறது. இது சர்ச்சைக்குரிய ஒன்றாகும். இதை ஒரு கமிட்டி போட்டுக் கணித்துப் பார்த்தால், நன்றாக இருக்கும். இதை அரசாங்கம் கவனிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். இப்போது செப்புக் கம்பிகளுக்குப் பதிலாக அலுமினியக் கம்பிகளை உபயோகிக்கத் தொடங்கிவிட்டோம். பலமான காற்று அடித்தால், இந்தக் கம்பிகள் ஒடிந்து விடுகின்றன. இந்த நிலையிலே நிலையான மின்சாரத் தொடர்பு பாதிக்கப்படுகின்றது. ஆகவே அலுமினியக் கம்பிகள் போடுவதை நிறுத்திவிட வேண்டும். இது என்னுடைய ஆலோசனை யாகும். இந்தத் துறையில் லாப நஷ்டக் கணக்கை விருப்பு வெறுப்பு அற்ற முறையிலே கவனித்து, லாபத்தை மட்டும் பார்க்காமல் நிலையான நன்மைக்கு ஏற்ற வகையிலே இதை முடிவு செய்ய வேண்டும். இன்றைக்கு விவசாயத்திற்கு முக்கியத்துவம் கொடுக்க வேண்டும். தெரு விளக்குகள், வீட்டு விளக்குகள், தொழிற் சாலைகள் ஆகியவைகளுக்கு முக்கியத்துவம் கொடுத்துவிட்டு இவற்றிற்குப் போன பிறகு 4-ம் தரமாகத் தான் விவசாயத்திற்குக் கொடுக்கப் படுகிறது. புள்ளி விவரங்களைப் பார்த்தால், ஒன்றுமே ஒத்த வர மாட்டேன் என்கிறது. பட்டுஜெட்டிலே போடப்பட்டிருக்கிற புள்ளி விவரங்களையும் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிற புள்ளி விவரங்களையும் பார்த்தால் தகராறு இருக்கிறது. ரொம்பக் கஷ்டமாக இருக்கிறது. அதற்கெல்லாம் இப்போது போக நேரம் இல்லை. இருக்கிறதைப்

5-20  
p.m.



[திரு சா. கணேசன்]

[28th August 1970]

படித்துவிட்டு என்னாலே குறைந்த நேரத்திலே எவ்வளவு பேச முடியுமோ அதைப் பேசவேண்டிய நிலை உள்ளது. இரயில்வே இலாகாவிற்கு எலெக்டிரிக் டிராக்ஷனுக்கு மின்சாரம் கொடுக்கப்படுகிறது. அந்தக் கரண்டினுடைய அளவு கிட்டத் தட்ட  $2\frac{1}{2}$  சதவிகிதம். வருவாய் என்ன வந்து கொண்டிருக்கிறது என்று பார்த்தால் 1 சதவிகிதத்திற்கும் குறைச்சல், மொத்த வருமானத்திலே. இன்னும் ஒன்றை நினைக்க வேண்டும். நாம் போக்குவரத்திற்குக் கொடுக்கக்கூடாது என்று சொல்ல வரவில்லை. ஆனால் இரயில்வே நிர்வாகம் எவ்வளவோ செலவு செய்து கொண்டிருக்கும்போது, அவர்களே மின்சாரத்திற்கும் ஏற்பாடு செய்து கொள்ளலாம். அதைவிட்டு விட்டு நாம் அவர்களுக்கு மின்சாரம் கொடுப்பதால், நம்முடைய விவசாயத் தேவைகளுக்கு முக்கியத்துவம் கொடுக்க முடியவில்லை. விவசாயிகளுக்குக் கிணற்றிலேயிருந்து நீர் இறைப்பதற்குக் கரண்டி கிடையாது என்று சொல்ல வேண்டிய நிலை இருக்கிறது. நிலக்கரி, டீசல் வண்டிகள் தண்டவாளத்தின் மேல் போகாமல் ஏன் கரண்டிலே ஓட வேண்டும்? அதற்கு என்று ஏன் மின்சாரத்தைக் கொடுக்க வேண்டும் என்று கேட்கிறேன். இன்னும் ஒன்றைக் கூடப் பார்த்தால், இண்டஸ்ட்ரீசிலிருந்து கிட்டத்தட்ட 50 சதவிகித, 12 கோடி ரூபாய் வருமானம் வருகிறது. அக்கிரகல் சரில் சுமார் 25 சதவிகிதம் கால் பங்கு 9 கோடி ரூபாய் கிடைக்கிறது. இண்டஸ்ட்ரீசைக் குறைக்கச் சொல்லவில்லை. இண்டஸ்ட்ரீஸ் நிறைய இருக்க வேண்டும். பொருளாதாரத் துறையை மறந்து விட்டுச் சொல்லவில்லை. இண்டஸ்ட்ரீசுக்கு நிறையத் தருவதனால் வேறு பல வகைகளிலே வருமானம் வருகின்றது. சேல்ஸ் டாக்ஸ், எக்ஸைஸ் டூட்டி போன்ற பல இனங்கள் நமக்கு வருமானம் தருகின்றன. நாட்டிலே நிலையான பொருளாதார நிலை ஏற்படுவதற்கு “இண்டஸ்ட்ரீஸ்” இன்றியமையாதது. தொழிற்சாலைகளுக்குச் சலுகை கொடுக்கும்போது, ஏன் அதைவிடக் குறைச்சலாக விவசாயத்திற்குக் கொடுக்க வேண்டும் என்பது தான் என்னுடைய கேள்வி. விவசாயிக்குப் போடுகிற கட்டணம், இண்டஸ்ட்ரீஸ்குப் போடுகிற, விதிக்கிற கட்டணத்தைவிட அதிகமாக இருக்கிறது. அதை மாற்ற வேண்டும் என்று நான் சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன். சமீபத்திலே நான் வெளிநாட்டுக்கு ஒரு ‘ஆர்பிட்ரேஷன்’ விஷயமாகப் போயிருந்தேன். ஒரு நாள் பார்த்தால், அந்த அதிசயத்தைத் தாங்க முடியாத அளவிற்கு, நம்பமுடியாத அளவிற்கு விளக்குகள் இருந்தன. ஒரு மரத்திலே ஆயிரக்கணக்கான விளக்குகள் போடப்பட்டிருந்தன. இப்படி எல்லா மரங்களிலும் விளக்குகள் இருந்தன. நான் அந்த டிபார்ட்மெண்ட் செக்ரடரியைக் கூப்பிட்டுக் கேட்டேன், இப்படி ஆயிரக்கணக்கான விளக்குகளைப் போட்டிருக்கிறீர்களே, எலெக்டிரிசிட் “பெயிலூர்” ஆகிவிட்டால் இந்த விளக்குகள் எல்லாம் வீண்தானே என்றேன். அதற்கு அந்த செக்ரடரி சொன்னார் : எங்கள் நாட்டில் கடந்த 60 ஆண்டுகளில் ஒரு தடவைகூட எலக்ட்ரிசிட் பெயிலூர் ஆனதில்லை.

“For the last 60 years, there was no current failure.”

இப்படி அவர் சொன்னார். அதைக் கேட்கப் பெருமையாக இருந்தது. 60 வருடமாக அங்கே கரண்டி “பெயிலூர்” இல்லை. அப்படி நாம்

28th August 1970]

[திரு சா. கணேசன்]

சொல்ல முடியவில்லை. தலையைக் குனிந்துகொள்ள வேண்டிய நிலை தான் ஏற்பட்டது.

“For the last 60 days, there was no current failure or for the last 7 days, there was no current failure”

என்று சொல்ல முடியவில்லை. அவர்களுடைய திறமை கரண்ட் பெயிலூர் இல்லை. Everyday there is current failure என்று பெய்கிற அளவிற்கு இங்கே இருக்கிறார்கள். அங்கே இருப்பது போல இங்கே உள்ள வாரியத்தைச் சேர்ந்த அதிகாரிகள் நடந்து கொள்ள வேண்டும். கன்ஸ்யூமருக்குக் கரண்டுத் தட்டுப்பாடு இல்லாமல் கிடைக்க வேண்டிய நிலை ஏற்பட வேண்டும் என்பதை மனதிலே கொள்ள வேண்டும். இன்னொன்றையும் இந்த நேரத்திலே குறிப்பிட விரும்புகிறேன். தமிழ்நாடு எலக்ட்ரிசிட்டி போர்டின் 12-வது நிதி நிலை அறிக்கையைக் கொடுத்திருக்கிறார்கள். இதை அச்சடித்து 15 நாட்களுக்கு மேல் இருக்கும் என்று பைண்டிங்கைப் பார்த்து, அது இருக்கும் நிலையிலிருந்து உணர்கிறேன். இன்றைக்குத்தான் டேபிளுக்கு வருகிறது. முன்பே கொடுத்திருந்தால், அதை நன்றாகப் படித்துப் பார்க்க நேரம் இருந்திருக்கும். இதைக் கொடுத்ததோடு அந்த வாரியத்தின் வேலை முடிந்துவிட்டது. அந்த வாரியத்திற்கு எவ்வளவோ வசதி இருந்தும், தமிழ்நாடு எலக்ட்ரிசிட்டி பிரிண்டிங் பிரஸ் என்று ஒன்று அவர்களுக்கு இருந்தும், இவ்வளவு வசதியிருந்தும் இந்த அறிக்கை சபையின் உறுப்பினர்களுக்கு முன்னதாகவே தரப்படாமல் இன்றைக்குத் தான் தரப்பட்டிருக்கிறது. இதை ஆட்சியாளர்கள் கவனிக்க வேண்டும். இதைக் கவனித்து இது காலாகாலத்தில் கிடைப்பதற்கு வேண்டிய காரியங்களைச் செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். நம் முடைய ஒத்துழைப்பையும், ஆட்சியின் நல்லெண்ணத்தையும் கொடுத்து இந்தத் துறை இன்னும் திறமையாகப் பணியாற்ற இந்த அரசு உதவி செய்ய வேண்டுமென்று கூறி, நான் கூறிய குறைபாடுகளையெல்லாம் நீக்குவதற்கு வேண்டிய செயலிலே ஈடுபடுமென்ற நம்பிக்கையோடு அமருகிறேன். வணக்கம்.

திரு. ஆர். கிருஷ்ணசாமி நாயுடு : மதிப்பிற்குரிய உதவித் தலைவர் அவர்களே, நேற்றும் இன்றைய தினமும் நமது மாநிலத்திலே மின்சார வாரியத்தைப்பற்றிப் பல நண்பர்கள் தங்களுடைய கருத்துக்களைத் தொகுத்துத் தெரிவித்தார்கள். வாழ்க்கையிலே மின்சாரம் இல்லாத ஒரு வாழ்க்கை சாரமற்ற வாழ்க்கை என்கிற உணர்வு எல்லோருக்கும் ஏற்பட்டுவிட்டது. இதை யாரும் மறுக்க முடியாது. மின்சாரத்தை உபயோகப்படுத்தாத இடங்களிலிருந்து சென்றாலும், தங்களுடைய வீடுகளிலே மின்சாரத்தை உபயோகப்படுத்த சக்தியற்றவர்களாக இருந்தாலும், அவர்கள் ஆங்காங்கு செல்லும் இடங்களில், காரியாலயங்களாக இருந்தாலும், தனிப்பட்டவர்களுடைய வீடுகளானாலும் சரி, மின்சாரத்தைப் பயன்படுத்துகிற, மேலே அண்ணாந்து பார்த்து மின்சார விசிறி இருக்கிறதா, விளக்கு இருக்கிறதா என்று பார்க்கிற பழக்கம் தானாக வந்து விட்டது. இதைக் குற்றமாகச் சொல்லவில்லை. இன்று நாட்டிலே இந்தப் பழக்கம் ஏற்பட்டுவிட்டது. அவரவர்களுடைய

[திரு ஆர். கிருஷ்ணசாமிநாயுடு]

[28th August 1970]

சரீரம் இப்படிப்பட்ட சௌகரியங்களை விரும்புவது இன்றைக்குப் பழக்கமாகப் போய்விட்டது. என்னைப் போன்ற வயதானவர்கள் அந்தக் காலத்திலே எந்த விளக்கின் அடியிலே இருந்து படித்தோம்? எந்த நிலையிலே படித்தோம்? மண்ணெண்ணெய் விளக்கு, எண்ணெய் விளக்குகளின் அடியிலே படித்தவர்களுக்கு இந்த வெளிச்சம் இன்றைக்கு பழகிப் போய்விட்டது. இன்றைக்குப் படிக்க வேண்டுமானால் இந்த வெளிச்சம் தேவைப்படுகிறது.

அந்தக் காலத்திலே ஏற்றுக்கொண்ட அதே கண்கள் இன்றைய தினம் பிரகாசம் உள்ள விளக்குகள் இல்லாத இடத்திலே, டியூப் லைட் இல்லாத இடத்திலே இன்னும் மற்ற சாதாரண பல்புகள் எரியக்கூடிய இடத்திலே சென்றால்கூட வித்தியாச உணர்வு ஏற்படுகிறது. ஆகையினாலே மின்சாரம் வாழ்க்கையிலே இரண்டறக் கலந்துவிட்ட, எல்லோராலும் விரும்பப்படுகிற, எல்லோரும் ஆசைப்படுகிற ஒரு பொருளாக ஆகிவிட்டது. பல்லாண்டுகளாகவே நமது நாட்டிலே மின்சாரத் துறை நல்ல முறையிலே முன்னேறி வருகிறது. யார் காலத்திலே எப்படி முன்னேற்றி ஏற்ற சண்டைகள் எல்லாம் வேண்டாம். இந்தச் சண்டை போட்டுப் போட்டுக் காலம் கடக்கவும் வேண்டாம். கடந்த இரண்டு மூன்று ஆண்டுகளாக ஏற்பட்ட முன்னேற்றத்தை நன்றாகச் சொல்லலாம். அந்த முன்னேற்றம் ஏற்படும்படியான அஸ்திவார அமைப்பு எதனால் ஏற்பட்டது. இந்த முன்னேற்றம் எவ்வாறு தொடர்கிறது என்று ஆராய்ந்தால், இந்தப் போட்டிப் பிரச்சனை வராது. மின்சாரம் அதிகமாகத் தேவைப்படுகிறது. நமது தேவைக்கு எவ்வளவோ குறைச்சலாகத்தான் உற்பத்தி செய்கிறோம். ஆகையினாலே மின்சாரம் குறைவாக இருக்கின்ற அளவிலே மின்சாரத் தேவைக்கான கிராக்கி ஏற்பட்டுக்கொண்டேதான் இருக்கும். மின்சாரம் வேண்டுபவர்கள் கேட்டுக்கொண்டேதான் இருப்பார்கள் என்பதிலே சந்தேகமே இல்லை. இந்த நிலையிலே நாட்டிலே ஒரு சுபிட்சம் ஏற்படுவதுபற்றி மனமுவந்து ஏற்றுக்கொள்வோம். கடந்த புராதன காலங்களிலே தமிழ் நாட்டிலே நகரங்கள் எப்படி வளம் பெற்றிருந்தன என்று சொன்னார்களோ, அத்தகைய வளத்தைத்தான் விரும்புகிறோம்.

“திங்கின்றி நாடெல்லாம் திங்கள் மும்மாரிப் பெய்து ஓங்கு பெருஞ் செந்நெலுடு கயலுகழ, பூங்குவளைப்போதில் பொறிவண்டு கண்படுப்ப, தேங்காதே புக்கிருந்து சீர்த்த முலைப்பற்றி, வாங்கக் குடம் நிறைக்கும் வள்ளல் பெரும் பசுக்கள் நீங்காத செல்வம் நிறைந்து தமிழ் நாட்டிலே ஓங்கவேண்டும்” என்பதிலே யாருக்கும் குறை இருக்க முடியாது. அதை விரும்பாதவர்கள் இருக்க முடியாது, அது மட்டுமல்ல.

5-30  
p.m.

“அவிரினை சுமக்கலாற்று தன்னலார் பரிந்துநீத்த, திவனொலி மணியும் முத்தும் சிந்திய மூன்றில்தோறும், குவிமுலை கயலாய்ச் செங்கண் குடம் புறை செகுத்த மேதி கவியடி பெயர்ப்ப மாள்கிக் கால் துளர்ந்தொதுங்குமன்றே” என அதிவீரராம பாண்டியன் பாடியிருக்கிறார். மாதர்கள் பிரகாசம் பொருந்திய நகைகளை யெல்லாம் அணிந்து அணிந்து சலித்துப்போய் மாடமாளிகைகளிலேயிருந்து தெருக்களிலே அந்த ஆபரணங்களை எறிந்துவிட்டார்கள். பால் கறக்கக்கூடிய எருமைகள் தெருக்களிலே நடக்கும்போது பிளவுபட்ட குளம்புகளில் அந்த



28th August 1970] [திரு. ஆர். கிருஷ்ணசாமி நாயுடு]

ஆபரணங்கள் சிக்கி உறுத்துமோ என்று ஒதுங்கும்...'' இப்படிப்பட்ட செல்வமெல்லாம் ஏற்படவேண்டும் என்று ஆசைப்படுகிறோம். மின் சாரத்திலே இப்படிப்பட்ட ஆசைகள் நிறைவேறும் என்பதிலே சந்தேக மில்லை. இதிலே போட்டி வேண்டாம். நாங்கள் அதிகம் செய்தோம், நீங்கள் செய்யவில்லை என்றெல்லாம் போட்டி வேண்டாம். முக்கியமாக இங்கே எடுத்துச் சொல்லப்பட்ட விஷயங்களைக் கேட்க வேண்டும். ஒவ்வொரு ஊரிலே ஒவ்வொரு விதமான குறைகள் இருக்கும். அதைக் கவனமாகக் கேட்க வேண்டும். நேற்று ஒரு சந்தர்ப்பத்திலே ஒரு நிமிஷம் மற்ற மாநில சட்ட சபைகளிலே ஒழுங்கீனங்கள், குறைபாடுகள் தோன்றியதுபோல ஆகிவிடுமோ என்ற நிலைமை என் மனதைக் கூட அலைத்தது. பேசுகிறவர் நின்று கொண்டிருக்கிறார். அவருக்கு எதிராகப் பேசக்கூடியவர்கள் வரிந்து கட்டிக்கொண்டு ஏழெட்டுப் பேர் நிற்கிறார்கள். தலைவர் நின்று கொண்டிருக்கிறார். அவர் அனுமதித் தால்தான் மற்றவர் நிற்க முடியும். அப்படி உணர்ச்சி வசப்பட வேண்டியதில்லை, என்று இந்த சந்தர்ப்பத்திலே தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். இங்கே பலபேர் பலவிதமான குறைகளைச் சொன்னார்கள். பம்ப் செட்டுகளுக்குக் கடன்கள் வழங்கப்படுகின்றன. பம்ப் செட்டுகளும் வாங்கி வைத்திருக்கிறார்கள். ஆனால் மின்சாரத்தொடர்பு கிடைக்கவில்லை. இதைக் குறையாகச் சொல்லவில்லை. எந்த இடத் திற்கு பம்ப் செட்டுகள் அமைக்கக் கடன் கேட்கப்படுகிறதோ, கடன் சேங்ஷன் செய்யலாம். நில அடமான பாங்கிலே கடன் கொடுக்கிற போது அந்த சர்வே நம்பருக்கு சமீப காலத்துக்குள்ளே மின்சாரத் தொடர்பு கிடைக்குமா என்ற விசாரணை இருக்க வேண்டும். முன்னால் இருந்தது. இப்பொழுது இல்லை. அங்கே மின்சார இணைப்புக் கிடைக்கும் என்ற நிலைமை ஏற்பட்ட பிறகு, பணத்தைக் கொடுக்க வேண்டும். பம்ப் செட்டையெல்லாம் வாங்கி வைத்துக்கொண்டு ஒரு வருடம் இரண்டு வருடத்திற்குள் மின்சாரம் வருகிறது என்ற நிலைமை ஏற்படாததால்தான், இத்தகைய அனாவசியமான புகார்கள் தலையிலே எடுத்துப் போட்டுக்கொள்கிறோம். அந்த வகையிலே பம்ப் செட்டுக்குக் கடன் கொடுக்கும்போது, அந்தப் பகுதிக்கு சமீப காலத்திலே மின்சாரத் தொடர்பு கிடைக்குமா என்பதைத் தெரிந்து கொள்ள வேண்டும். தெரிந்துகொள்ள முடியும். காரியாலயங்கள் மூலமாகத் தெரிந்து கொள்ளலாம் அல்லது கடன் கேட்பவர் இந்த சர்வே நம்பருக்கு இவ்வளவு நாட்களுக்குள் மின்சார இணைப்புக் கிடைக்கும் என்ற சர்ட்டிபிகேட் கொடுக்க வேண்டும் என்று இருக்க வேண்டும். அப்படி இல்லாத காரணத்தாலே வாங்கிய கடன்களைக்கூட வேறு செலவுகளுக்காக உபயோகப்படுத்திவிடுகிறார்கள். ஆகையினாலே இதிலே கொஞ்சம் எச்சரிக்கையாக இருந்தால், வரக்கூடிய புகார்களைத் தவிர்க்க முடியும். நகரங்களிலே தினந்தோறும் டிரான்ஸ்பார்மர்கள் என்ற அமைப்புக் களுக்குப் பளு அதிகமாக, சக்திக்கு மேலாக இருக்கிறது. ஸ்ரீவில்லி புத்தூரிலே சொல்ல முடியும். வேறு வேறு நகரங்களிலேயும் சொல்ல முடியும். டிரான்ஸ்பார்மர்களை அதிகப்படுத்தி அதனோடு இணைத்துள்ள சர்வீசுகளைக் குறைத்து இடையிலே மின்சாரம் தடைப்பட்டுப் போகாமல் இருக்க என்ன செய்ய வேண்டுமோ அதைச் செய்வதிலே கவனம் செலுத்தவேண்டும்.

[திரு. ஆர். கிருஷ்ணசாமி நாயுடு] [28th August 1970]

கிராமங்களிலே பஞ்சாயத்துக்களிலே எல்லாம் மின்சார பல்புகள் இல்லை என்ற குறை இன்னும்கூட இருந்துகொண்டிருக்கிறது. அந்தக் குறை முன்னாலே இல்லை என்று சொல்லவில்லை. காங்கிரஸ் ஆட்சிக் காலத்திலேயும் அது இருந்தது. ஆனால் அதிகமாக இப்பொழுது இருக்கிறது என்று நான் சொல்ல விரும்புகிறேன். அது கவனிக்கப் படவேண்டும். அடிக்கடி அந்தக் கிராமத்தாரிடமிருந்தும் பஞ்சாயத்துத் தலைவர்களிடமிருந்தும் இந்தக் குறைகளைக் கேட்டுக் கொண்டிருக்கிறோம். ஆகையினாலே அதுபற்றி கவனம் செலுத்த வேண்டும் என்று நான் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். ஆகவே கிராமங்களில் பல்புகள் இல்லை என்ற நிலை மாற வேண்டும்.

மின்சார அலுவலகங்கள் எங்கே இருந்தாலும், அங்கே தொலைபேசி வசதிகள் இருக்க வேண்டும். மின்சார நிர்வாக அமைப்புகள் எங்கே இருந்தாலும் அவற்றுக்குத் தொலைபேசி இன்றியமையாதது. டெலி போன் தொடர்பு அவசியம் இருந்தாக வேண்டும். ஆனால் பல இடங் களிலே இன்னும் இல்லாமல் இருந்துகொண்டிருக்கின்றது. ஆகையினால் ஒவ்வொரு காரியாலயத்திலும் அந்தத் தொலைபேசி அமைப்பை ஏற் படுத்த வேண்டும் என்று நான் இந்தச் சந்தர்ப்பத்திலே தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

கிராமங்களுக்கெல்லாம் மின்சாரம் தருவதற்கான முயற்சி இப் பொழுது எடுக்கப்பட்டு வருகிறது. அது எந்தக்காலத்துக்குள்ளே என்பது ஒருபுறமிருக்கட்டும். கடந்த ஆண்டிலே எந்த எந்த கிராமங்களுக்கு கொடுக்கப்படும் என்று சொல்லப்பட்டதோ, அந்தப் பகுதிகளுக்கெல் லாம் இன்னும் மின்சாரத் தொடர்பு கொடுக்க முடியவில்லை. காரணம் சாதனங்கள் இல்லை. அவகாசம் இல்லை. இந்த இரண்டு காரணங்களாலே என்று சென்ற வருடமே பேசியதை நாம் ஞாபகத்திலே கொள்ள வேண்டும். அதே நிலைமை இப்பொழுதும் இருக்கிறது. இப்பொழுது கொடுக்கப்பட்ட விவரங்களிலேயிருந்து, ஒவ்வொரு ஜில்லாவிலும் பல கிராமங்களுக்கு ஒதுக்கப்பட்ட தொகை அதே ஆண்டில் அந்தக் கிராமங்களுக்கு மின்சாரத் தொடர்பு கொடுக்க முடியாமல் அடுத்த ஆண்டுக்கு என்று தள்ளிக்கொண்டே வந்திருப்பது தெரிகிறது. அந்த நிலை 1972 வரை வரக்கூடும் அல்லவா? இதற்காக யார் மீதும் குறை சொல்லவில்லை. அது ஏற்படுவதும் இயல்பு. ஆகவே நாம் எல்லா கிராமங் ளுக்கும் மின்சாரம் கொடுக்க முடியும் என்பதை இருக்கக்கூடிய சக்தியையும், சாதனங்கள், பொருட்கள் கிடைக்கக்கூடியதையும் அனு சரித்துத் திட்டமிட வேண்டுமே தவிர, ஒரு குறித்த காலத்திலே செய்துவிடுவோம் என்று சொல்வதுகூட புகாரை நாமே வரவழைத்துக் கொள்ளும் நிலைமைக்குத்தான் கொண்டுபோகக் கூடும். அதையும் கவனித்து ஆவன செய்ய வேண்டும் என்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இன்றைய தினம் மேலும் சில விவரங்கள் கிடைத்திருக்கின்றன. மின்சார வாரியத்தின் 1968-69-ம் வருஷத்திய நிர்வாக அறிக்கை சில தினங்களுக்கு முன்னால் அச்சிடப்பட்டிருக்கும் என்று நினைக்கிறேன். இரண்டு மூன்று தினங்களுக்கு முன்னால் கிடைத்திருந்தால், சௌகரிய



28th August 1970] [திரு. ஆர். கிருஷ்ணசாமி நாயுடு]

மாக இருந்திருக்கும். நேற்றைய முன் தினம் பேசியவர்கள் பேச்சிலே கூட குறிப்பிடாமல் விடப்பட்டும் இருக்கலாம். இந்த விவரங்கள் இன்றுதான் மேசையின் மீது வைக்கப்பட்டிருக்கின்றன. இதைப் பார்க்கும்போது, அரசாங்கம் மின்சார வாரியத்திற்கென்று முதலீடு செய்த தொகை கிட்டத்தட்ட ரூ. 400 கோடியாக இருக்குமோ என்று நினைக்கிறேன். அவ்வளவு இருக்கலாம். ரூ. 360 கோடி என்று 1968-69-லே தெரிகிறபோது, 1969-70 நிலவரத்தைப் பார்க்கிறபோது, ரூ. 400 முதல் ரூ. 450 கோடி வரை இருக்கலாம் என்று தெரிகிறது.

ரூ. 450 கோடிக்காக அரசுக்குக் கொடுக்க வேண்டிய வட்டி எவ்வளவு; அதற்காக ஒதுக்கப்பட்ட தொகை எவ்வளவு என்ற பிரச்சனையைக்கூட நேற்று எழுப்பினார்கள் இந்தச் சபையிலே. இது முற்றிலும் வட்டிக்கு ஈடாக 6 அல்லது 8 பெர்சன்ட்டாக இருக்கலாம். பாங்கு நிலவரத்திலே இருக்கிற வட்டியைக் கொடுக்க முடியுமா என்றால், முடியாது. அது இல்லை என்றாலும்கூட, நமக்கு நஷ்டமில்லை என்ற நிலவரத்திலே நடத்திக்கொண்டு போவதில் தப்பு இல்லை. நாட்டை அதிகமாக வளப்படுத்த வேண்டும். சீக்கிரமாக மக்களுக்கு வசதிகளைச் செய்துகொடுக்க வேண்டும் என்று இந்த அரசு முயலும்பொழுது, வியாபார நோக்கத்தோடு இந்த மின்சார வாரியத்தை நடத்த முடியாது. நாட்டை வளப்படுத்தப் பாடுபடும்பொழுது, ஒரு பகுதியிலே லாபம் இருக்கும், இன்னொரு பகுதியிலே நஷ்டம் இருக்கும். எனவே, இதையெல்லாம் சரிக் கட்டிக்கொண்டு போகிற வகையிலே காரியங்களைச் செய்துகொண்டு போக வேண்டும். அந்த வகையிலே அரசாங்கத்திற்கு எவ்வளவு வட்டி கொடுக்க முடியும், எவ்வளவு கொடுக்க முடிந்திருக்கிறது, எவ்வளவு ஒதுக்க முடிந்திருக்கிறது என்பது எல்லாம் தெரிய வேண்டும். தொழில் சம்பந்தப்பட்ட வரையில் எத்தனை மின் யூனிட்கள் செலவு ஆகின்றன; அதைப்போல விவசாயத்திற்கு எவ்வளவு மின் யூனிட்கள் செலவு ஆகின்றன என்பதையெல்லாம் பார்க்க வேண்டும். நான் அறிந்த வரையில், ஒவ்வொரு வருடத்திலேயும் இந்தத் தொழிற் துறைக்காகவும், விவசாயத்துறைக்காகவும், தனித் தனியே எவ்வளவு மின் யூனிட்கள் பயன்படுத்தப்பட்டன என்பது போன்ற புள்ளி விவரங்கள் எனக்குக் கிடைக்கவில்லை. எனவே, இது சம்பந்தமாக இன்னும் சில புள்ளி விவரங்களைத் தெரிந்து கொள்ளும் வகையிலே சங்கதிசனைச் சில வார்த்தைகளிலே இந்த அறிக்கையின் ஒரு பக்கத்திலே சொல்லிவிட முடியும். அப்படியிருந்தால், இந்த அவையிலே இருக்கிற உறுப்பினர்கள் சுலபமாக அவைகளையெல்லாம் புரிந்துகொள்ள முடியும். எனவே, அந்த வகையிலே இந்த அறிக்கையைத் தயாரித்துக் கொடுத்தால், நன்றாக இருக்கும் என்று நான் இங்கே சொல்லிக்கொள்கிறேன்.

அத்தோடு கூட, “ஹெல்ப்பர்கள்” குறைந்தபட்சம் ஒரு கிராமத்திற்கு ஒருவர் இருக்க வேண்டுமென்று பேசப்பட்டது. ஒரு கிராமத்திற்கு ஒரு “ஹெல்ப்பர்” என்று கொடுப்பது, மின்சார வாரியத்திற்கு சாத்தியமே இல்லை. அந்த அளவில் எதிர்பார்க்காவிட்டாலும் கூட, அங்கிருந்து பணிபுரிபவர்கள் அவர்களுடைய கடமையை ஒழுங்காகச் செய்கிறார்களா என்பதிலே அதிக நாட்டம் கொண்டவர்களாக இருக்க



[திரு. ஆர். கிருஷ்ணசாமி நாயுடு] [28th August 1970]

5-40 வேண்டும். நான் இருக்கக்கூடிய பகுதியிலே மாதத்திலே கிட்டத்தட்ட  
p.m. 7, 8 தினங்கள் கூட மின்சாரம் தடைப்படுகிறது. அதாவது மாதத்  
திலே சில மணி நேரம் எப்படியும் அந்த மாதிரித் தடைப்படுகிறது.  
உடனே நாங்கள் அங்கிருந்து அதைப்பற்றி போனிலே சொல்லுகிறோம்;  
எழுத்து மூலமாகத் தெரிவிக்கிறோம். ஆனால் ஒன்றும் நடைபெறுவ  
தில்லை. மறுநாள் அந்தப் பொறுப்பாளர் யார் என்று தெரிவதில்லை.  
இன்னமும் அந்த ஆபீஸானது 2 பர்லாங்கு தூரத்திலே இருந்து  
விட்டால், இங்கு யாருமே இல்லை, காலையிலேதான் அது கவனிக்கப்படும்  
என்று சொல்லுகிறார்கள். எந்த டிரான்ஸ்பார்மர், எந்த சாலை என்ற  
விபரங்களையெல்லாம் இங்கே நான் எழுதித் தரத் தயாராக இருக்  
கிறேன். விபரம் வேண்டும், விபரம் வேண்டும் என்று கேட்கிறீர்களே,  
நான் எழுதித் தரத் தயார். அந்த மாதிரி நிலைமை எல்லாம் இருக்  
கிறது. அதை எல்லாம் யாரும் கவனிப்பதில்லை. அப்படி நாம் கூப்பீடும்  
நேரங்களிலே அந்தப்பணியாளர்கள் காரியாலயம் பக்கம் இருப்பதில்லை;  
நான் இருக்கும் பகுதியிலே ஒரு பெட்ரோல் பங்க் இருக்கிறது, டாக்கி  
கள் எல்லாம் நின்றுகொண்டிருக்கும். அந்த வாஸிப் பணியாளர்கள்  
அப்படிப்பட்ட இடங்களிலே சுற்றிக் கொண்டிருப்பதைப் பார்க்கலாம்.

திரு. எஸ். ராகவானந்தம் : இவர்கள் எல்லாம் அங்கே நிற்கிறார்கள்  
என்பது மாண்புமிக் உறுப்பினருக்கு எப்படித் தெரியும்?

திரு. ஆர். கிருஷ்ணசாமி நாயுடு : இது ரொம்ப பதில் சொல்ல  
முடியாத கேள்வி! தினம், தினம்தான் நாம் அனுபவித்துப் பார்க்கி  
றோமே; இதைக் கண்டுபிடிப்பது ஒரு கஷ்டமா என்கிறேன். அந்தப்  
பணியாளர்கள் தங்களுடைய கடமையை ஒழுங்காகச் செய்யவும், இந்த  
வாரியம் நல்ல வகையிலே துரிதமாகச் செயல்படக் கூடிய நிலைமை  
ஏற்பட வேண்டுமென்றுதான் இதை நான் சொல்லுகிறேன். இதை  
யெல்லாம் செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டு, எனது பேச்சை இத்துடன்  
முடித்துக்கொள்கிறேன்.

திரு. டி.வி. நாராயணசாமி : மாண்புமிக் துணைத் தலைவரவர்  
களே, கடந்த இரண்டு, மூன்று தினங்களாகத் தமிழ் நாடு மின்சார  
வாரியத்தின் 1970-71-ஆம் ஆண்டின் நிதி நிலை அறிக்கை குறித்து,  
மாண்புமிக் உறுப்பினர்கள் எல்லாம் தங்களுடைய கருத்துக்களை  
இங்கு எடுத்துக் கூறியிருக்கிறார்கள். நானும் அதையொட்டிச் சில  
கருத்துக்களைச் சொல்லலாம் என்று நினைக்கிறேன். இன்றைய தினம்  
இந்த நிதி நிலை அறிக்கை மீது கருத்துக்களைக் கூறிய மாண்புமிக்  
உறுப்பினர் திரு. ஜெயராம ரெட்டியார் போன்றவர்கள் இது குறித்துச்  
சிறப்பாக எடுத்துச் சொன்னார்கள். ஆண்டுதோறும் இந்த நிதி நிலை  
அறிக்கை குறித்து நாம் புகழ் மாலைதான் பாட வேண்டியிருக்கிறதே  
தவிர, இதில் எதுவும் குறைபாடு கொள்ள ஒன்றுமில்லை என்று சிறப்  
பாக அவர்கள் சொன்னார்கள். மற்றும், காங்கிரஸ் உறுப்பினர்கள்  
பொதுவாக ஒரு குறையை இங்கே குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். ஆனால்,  
இதிலே குறிப்பிடப்பட்ட புள்ளி விவரங்களை அவர்கள் மறுக்கவில்லை.  
ஆண்டுதோறும் வளர்ச்சி ஏற்பட்டுக்கொண்டிருக்கிறது, அதுவும் குறிப்

28th August 1970]

[திரு. டி. வி. நாராயணசாமி]

பாகவும், சிறப்பாகவும் திராவிட முன்னேற்றக் கழக ஆட்சி ஏற்பட்ட பிறகு, மின்சாரத் துறையிலே நல்லதொரு வளர்ச்சியைப் பெற்றிருக்கிறோம் என்பதை அவர்களால் திட்டவாட்டமாக மறுத்துக் கூற முடியவில்லை என்றாலும், அவர்கள் கூறுகின்ற ஒரு குற்றச்சாட்டு “அரசியல் நோக்கம் கொண்டு சில இடங்களிலே செயல்படுகிறார்கள்” என்பதுதான். அரசியல் நோக்கங் கொண்டு மின்சாரத் துறையில் ஆகட்டும், வேறுதுறையில் ஆகட்டும், குறிப்பிட்ட ஒரு சாராருக்குச் செய்யக் கூடாது, ஒரு கிராமத்தாருக்குச் செய்யக் கூடாது என்கின்ற நிலை தமிழக அரசைப் பொறுத்த மட்டில் நிச்சயமாக இருக்க முடியாது. ஏனென்றால், 1972-ஆம் ஆண்டுக்குள்ளேயே எல்லா கிராமங்களுக்கும் மின்சார வசதி செய்து தர வேண்டுமென்று நம்முடைய மாண்புமிக் முதல் அமைச்சர் அவர்களுடைய விருப்பத்திற்கிணங்கி, ஒரு திட்டம் செயல்பட்டுக்கொண்டிருக்கிறது. மின்சார வாரியத்திலே இருக்கிற உயர் தர அதிகாரிகள் வெகு வேகமாகவும், சிறப்பாகவும் இன்றைய தினம் தங்களுடைய பணிச்சீர்த் செவ்வனே செய்து கொண்டிருப்பதை நாம் அனுபவ பூர்வமாக உணருகிறோம். வேலை காரணமாக நான் எப்பொழுதாவது மின்சார வாரியத்திற்குச் செல்லும் நேரத்திலே, அங்கு இருக்கிற அதிகாரிகள் எல்லாம் திட்டங்களைக் குறித்து அங்கு அடிக்கடி கூட்டங்கள் கூடிப் பேசுவதிலேயேதான் தங்களுடைய கவனத்தைச் செலுத்திக் கொண்டிருக்கிறார்கள் என்பதை நான் அறிவேன். ஒரு நிமிடத்தைக் கூட வீணாக்காமல், தமிழகத்திலே மின்சாரத் துறையை எப்படி வளர்ச்சி அடையச் செய்வது என்பதிலே அக்கரை கொண்டு வெகு வேகமாகச் செயல்பட்டுக் கொண்டிருக்கிறார்கள். குறிப்பாகவும் சிறப்பாகவும் கடந்த ஆண்டு மட்டும் கிட்டத்தட்ட 3950 கிராமங்களுக்கு மின் இணைப்புத் தந்திருக்கிறோம் என்றால், அது உண்மையிலேயே பாராட்டத் தகுந்ததாகும். அதைப் போலவே, இங்கு பல உறுப்பினர்கள் மின் இணைப்பு வேளாண்மைத் துறைக்குக் கொடுக்கப்படவில்லை என்று கூறினார்கள். அவர்களுக்குச் சொல்லிக்கொள்வேன், கடந்த ஆண்டு மட்டும் 1779 விசை ஏற்றங்கள் வழங்கப்பட்டிருக்கின்றன என்பதைப் பார்க்கிறோம். அதைப் போலவே, கடந்த ஆண்டு 1176 கிராமங்களுக்கு, ஹரிஜனக் குடியிருப்புகளுக்கு மின் விசை கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. இதுவரைக்கும் மொத்தத்திலே ஹரிஜனக் குடியிருப்புகளுக்கு, 4466 இடங்களில் மின் விசை தரப்பட்டிருக்கிறது. அதிலே நான்கில் ஒரு மடங்கு கடந்த ஆண்டிலே மட்டும் செய்து தந்திருக்கிறார்கள். அடிமைப் பட்ட பின்தங்கிய ஹரிஜன மக்களிடத்திலே இந்த ஆட்சியாளர்களுக்கு இருக்கின்ற அக்கரைக்கு இதைவிட எடுத்துக்காட்டு தேவையில்லை. அதைப் போலவே, வரும் ஆண்டுகளிலே 4-வது, 5-ஆவது திட்டத்திலே இன்னும் பல திட்டங்களை நிறைவேற்றி, நம்முடைய மின் சக்தியைப் பெருக்கி நம்முடைய தேவைகளைப் பூர்த்தி செய்யும் அளவுக்கு, பல கட்டங்களிலே திட்டங்கள் உருவாக்கப்பட்டிருக்கின்றன என்கின்ற விவரங்களை இங்கே வைக்கப்பட்டிருக்கும் புள்ளி விவரங்கள் நிரூபித்துக் காட்டுகின்றன. இதற்கெல்லாம் நாம் இந்த அரசுக்குப் பாராட்டுத் தெரிவிக்கிறோம். ஆனால், காங்கிரஸ் நண்பர்கள் எதிர்க் கட்சி வரிசையிலே உட்கார்ந்திருக்கிறோம் என்கின்ற காரணத்தினாலே ஏதாவது குறை சொல்ல வேண்டும் என்பதற்காகக் குறை சொல்லுகிறார்கள்.

[திரு. டி. வி. நாராயணசாமி]

[28th August 1970]

5-50  
P.m.

நேற்றைய தினம் பேசிய சிண்டிகேட் காங்கிரஸ் கட்சியைச் சேர்ந்த மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. ஈஸ்வரமூர்த்தியவர்கள் ஜனநாயக உணர்வுகளுக்கு உண்மையிலேயே மதிப்பு அளிக்கிறார் என்று நான் ஐயப்படத் தகுந்த விதத்திலே, வெகு வேகமாகவும், கிளர்ச்சிக்காரர்கள் மின்சார வாரியத்தில் மின்சாரத்தைத் துண்டிப்பதற்காகச் சதி வேலை செய்து, சேதம் விளைவிக்கக்கூடிய அளவிற்கு அங்கு இயந்திரங்களைச் சேதப்படுத்தி மிகவும் பயங்கரமான நிலைமைக்குத் தங்களைத் தயார் செய்து கொண்ட ஊழியர்களுக்குப் பரிந்து பேசுவதைப் பார்க்கும்போது, நமக்கெல்லாம் வேதனையாக இருக்கிறது. உண்மையில் நேர்மையாகவும், அமைதியோடும் நல்ல ஜனநாயக உணர்வோடு ஆட்சி நடைபெற்றுக்கொண்டு வருகிறது. அதற்குக் காரணம் இந்த மாநிலத்திலே அமைதி மிக்க திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் சிறப்பாக ஆண்டு வருவதுதான். இந்தியத் துணைக் கண்டத்திலே அமைதி மிக்க மாநிலம், நல்ல ஜனநாயக உணர்வோடும், வசதிகளோடும், சீரோடும், சிறப்போடும் நல்ல முறையிலே செயல்பட்டு வருவது நம்முடைய மாநிலமாகும். அகில இந்திய அளவில் மட்டுமல்ல, அகில உலகத்திலேயும் இருக்கிற அரசியல்வாதிகள் ஒப்புக்கொள்ளக்கூடிய அளவிற்கு இன்றைய தினம் சிறப்பாக ஆட்சி நடைபெற்றுக்கொண்டு வருகிறது. ஆகவே இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் திரு. ரா. கிருஷ்ணசாமி நாயுடு ஒரு விஷயத்தைச் சொன்னார், வேதனைகள் அதிகரித்து வருகின்றன என்று சொன்னார். யார் காலத்திலே என்ன நடந்தது என்பதைப்பற்றிப் பேசுவதை விட்டு விட்டு, காங்கிரஸ் ஆட்சிக் காலத்திலே குறைவாக ஏற்படுத்திக் கொடுத்தார்கள் என்று பேசுவதை விட்டுவிட்டு, எல்லோருமாக இன்றைய தினம் நியாயமான முறையிலே குறைகளை எடுத்துச் சொல்லி, நம்முடைய மாநிலத்தின் வேதனைகளை நல்ல முறையிலே எடுத்து விளக்கி, அவைகளைப் போக்குவதற்கான நல்ல திட்டங்களை நிறைவேற்றுவதற்கு அரசோடு எல்லோரும் ஒத்துழைக்க வேண்டும். உண்மையிலேயே குறைபாடு இருந்தால், குற்றச்சாட்டுகள் இருந்து குறிப்பிட்டால், அவற்றைப் போக்குவதற்கு இந்த அரசு நல்ல முறையிலே பாடுபடும். அமைச்சர்கள் வரும்போது அவர்களுக்காக விளக்குகள் எரிகின்றன என்ற குற்றச்சாட்டைச் சொன்னார்கள். விளக்குகள் எரிகின்றன என்றால், நாம் மகிழ்ச்சியடைய வேண்டியதுதான். அதேபோல அமைச்சர்கள் வேறு பல இடங்களுக்குச் செல்கிறபோது, காரியங்கள் உடனடியாக நடைபெறுகின்றன என்றார்கள். இது ஒரு பெரிய குற்றச்சாட்டு அல்ல. காங்கிரஸ்காரர்கள் காலத்திலேகூட இப்படி நிரம்ப இடங்களிலே நடந்திருக்கிறது. அமைச்சர்கள் வரும்போது, இப்படி அதிகாரிகள் சில வேலைகளை விரைவுபடுத்தி, நடைமுறைப்படுத்தியிருக்கிறார்கள். இன்றும் அதுபோலச் செய்துவருகிறார்கள். ஆகவே இது எப்படி ஒரு குறைபாடாகும் என்பது தெரியவில்லை. அது ஒரு குறிப்பிட்ட நோக்கத்திற்காக, குறிப்பிட்ட நபருக்காகச் செய்யப்பட்டது என்று நிச்சயமாகக் கொள்ள முடியாது. மேலும் இது காங்கிரஸ்காரர்கள் இருக்கிற இடம், அது மாற்றுக் கட்சிக்காரர்கள் இருக்கிற இடம் என்று பாடுபாடு செய்து எந்த வேலையும் செய்வதாக, நான் அறிந்த மட்டில், தகவல் இல்லை. ஆகவே இந்தக் காரியங்களெல்லாம் மிகச் சிறப்பாகச் செயல்பட்டு வருகின்றன. மேலும் 4 கோடி ரூபாய்



28th August 1970] [திரு. டி. வி. நாராயணசாமி]

அளவிலே இப்போது திட்டமிட்டு இன்றைய தினம் பணிகள் நடைபெற்றுக் கொண்டு வருகின்றன. கூடிய வரை வசதிகளைப் பெருக்குவதற்கு சிறப்பான செயல் திட்டம் வகுக்கப்பட்டிருப்பதற்காக இந்த அரசைப் பாராட்டுகிறேன். இந்த நிலையிலே கிளர்ச்சி மனோபாவத்தை ஊக்குவிக்கிற அளவிற்கு அரசியல் நோக்கம் கொண்ட மாற்றுக் கட்சிக்காரர்கள், அவர்களைத் தூண்டி விடாமல், இருக்கின்ற வாய்ப்புகளையும், மாநிலத்தின் நலன்களையும் மனதில் கொண்டு, நம்முடைய சொத்துக்களைப் பாதுகாக்க வேண்டும். மின்சார வாரியத்தின் சொத்துக்கள் நம்முடைய சொத்துக்கள். மின்சார வாரியம் நம்முடைய சொத்து. ஆகவே அங்கு இருக்கிற இயந்திரங்களுக்குப் பழுது ஏற்படக்கூடாது என அங்கு இருக்கிற ஊழியர்களுக்கு எடுத்துச் சொல்லக்கூடிய அளவிற்கு நம்முடைய அரசியல்வாதிகள் இருக்க வேண்டுமே தவிர, கிளர்ச்சி மனோபாவத்தைக் கொண்ட அவர்களுக்கு அந்தச் சந்தர்ப்பத்திலே அவர்கள் நிச்சயம் ஊக்கம் தந்துவிடக் கூடாது. இப்படி ஊக்கம் தந்தால், நிச்சயமாக ஜனநாயக உணர்வுகள் அழியும். உண்மையான ஜனநாயகம் மலர்வதற்கு இந்த அரசு பாடுபட வேண்டும், அந்த அளவிற்குப் பாடுபட்டுக் கொண்டதான் இருக்கிறார்கள். இந்த மின்சார வாரியத்தின் நிதி நிலை அறிக்கை வரவேற்கத் தக்கதாக இருக்கிறது, பாராட்டத் தக்கதாக இருக்கிறது. மாற்றுக் கட்சி நண்பர்களெல்லாம் பாராட்டத் தகுந்த அளவிலே, நல்ல சிறப்பான முறையிலே, நன்கு விரைவாகச் செயல்படக் கூடிய அளவிற்கு இந்தத் திட்டம் இருக்கிறது. ஆங்காங்கு சிற்சில குறைபாடுகள் இருந்தாலும், நடைமுறையிலே இவற்றை எதிர் காலத்திலே நிவர்த்தி செய்யக்கூடிய அளவிற்கு மாற்றுக் கட்சி நண்பர்கள் குறைபாடுகளை எடுத்துச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். அந்தக் குறைபாடுகள் நியாயமான குறைபாடுகளாக இருந்தால், அவைகளை இந்த அரசு கவனித்து ஆவன செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொண்டு, இந்த நிதி நிலை அறிக்கையை வரவேற்று, நன்றி கூறி அமைகிறேன். வணக்கம்.

திரு. எம். ஆறுமுகசாமி : தலைவரவர்களே, மின்சார வாரியத்தின் நிதி நிலை அறிக்கை மீது நான் பேசுவதற்கு முன்னாலே இந்த மேலவையின் முதன் முதலாக நான் இன்று பேசத் தொடங்குகிறேன் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். ஆனால் இப்படிப் பேசத் தொடங்கு முன், வெளியிலே இந்த மன்றத்தின் உறுப்பினர்கள் ஏறத்தாழ முக்கால் பகுதி இருக்கிறார்கள், இங்கே இருக்கைகள் எல்லாம் காலியாக இருக்கின்றன. இதைக் கண்டு மனம் வேதனைப்படுகிறேன். இந்த மன்றமே தேவையா, இல்லையா என்று வெளியில் பேச்சு அடிபட்டுக் கொண்டிருக்கும் இந்த நேரத்திலே, மேலவை உறுப்பினர்கள் இந்த அவைக்கு இப்படிப்பட்ட மரியாதை தருகின்ற வகையிலே நடந்துகொள்வதைப் பார்த்து, நான் பரிதாபப்படுகிறேன், வருத்தப்படுகிறேன். இந்த மன்றத்தைப்பற்றி எப்படிப் பேசிக் கொள்கிறார்கள்? அந்த நிலையை நாம் புரிந்து கொள்ள வேண்டுமென்று நான் சொல்கிறேன். (ஒரு உறுப்பினர் : உங்களுடைய பேச்சை மற்றவர்கள் கேட்கவில்லை என்று நினைக்காதீர்கள். இங்கே எல்லோரும் இருக்கிறோம்.) என்னுடைய பேச்சை மற்றவர்கள் கேட்கவில்லை என்பதற்காகச் சொல்லவில்லை, அந்த வருத்தத்திலே சொல்ல

[திரு. எம். ஆறுமுகசாமி]

[28th August 1970]

வில்லை. ஆனால் இந்தச் சபை இப்படிச் காலியாக இருந்தால், பொது மக்கள் என்ன நினைப்பார்கள் என்பதற்காகச் சொல்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, இந்த வாரியத்தின் அறிக்கையை மாண்புமிகு மின் சாரத் துறை அமைச்சர் அவர்கள் ரொம்பச் சுருக்கமாக 16 பக்கங்களிலே அச்சடித்துக் கொடுத்திருக்கிறார்கள். என்னைப்போலப் புதியவர்களுக்கு முதன் முறையாகப் படிப்பதற்கு இது ரொம்பச் சுவையாக இருந்தது. ரொம்பப் பெரிதாகக் கொடுத்து அதிலே என்ன இருக்கிறது என்பதைப் புரிந்துகொள்வதற்குச் சங்கடம் உண்டு பண்ணாத அளவிற்கு அந்த அறிக்கையை என்னைப் போன்றவர்கள் ஓரளவிற்குப் புரிந்து கொள்வதற்கு வசதியாக, இப்படிச் சுருக்கமாக, ஒரு அறிக்கையைக் கொடுத்ததற்காக அமைச்சர் அவர்களை நான் மனதாரப் பாராட்டுகிறேன். மேலும் இன்றைய தினம் பிற்பகல் நான் இந்த மேசைக்கு வந்த பிறகு, இவ்வளவு பெரிய புத்தகத்தைப் பார்த்தேன். இந்தப் புத்தகத்தைப் பார்த்ததும், இதன் மீது எந்தக் கருத்தைச் சொல்வது என்பது எனக்குப் புரியவில்லை. சபை நடவடிக்கைகளைக் கேட்பதா அல்லது அதை விட்டுவிட்டு இதைப் படித்துப் பார்ப்பதா என்று புரியாமல் இந்தப் புத்தகத்தை மூடி வைத்துவிட நான் மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் பல பேசியதிலிருந்து அந்தப் புத்தகத்திலே கூட அப்படிப் பட்ட விஷயங்கள் பல இருக்கின்றன என்று அறியலானேன். எனவே மின்சாரத் துறை அமைச்சரவர்கள் இனி வரும் ஆண்டுகளிலேனும் இப்படிச் சிறு புத்தகங்களாகப் போட்டுக் காலத்தில் கொடுத்தால், என் போன்றவர்களுக்கு மிக்க உதவிகரமாக இருக்கும் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடி, 71 ஆயிரம் பேர்களுக்கு வேலை வாய்ப்புக் கொடுக்கும் மிகப் பெரிய நிர்வாகம் மின்சார வாரியம் என்று சொன்னார்கள். எனக்கு முதலிலே ஒரு பெரிய ஐயம் எழுந்தது. இப்படி மின்சார வாரியம் என்று ஒரு வாரியத்தை—ஒரு போர்டை—ஏற்படுத்தியிருப்பது அவசியம்தானா? இப்படி அரசாங்கத்திற்குள்ளே ஒரு குட்டி அரசாங்கத்தை ஏற்படுத்தியிருப்பது அவசியமா என்ற எண்ணம் உண்டாகிறது. “இம்பீரியம் இன் இம்பிரியோ,” ஒரு அரசுக்குள்ளே இன்னொரு அரசு என்பது போல இந்த வாரியம் என்பது தேவைதானா என்று ஆலோசிக்க வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

செலவினங்கள் அதிகமாகிக்கொண்டு வருவதாலும், ஊழியர்களுக்கு சம்பளம் கூட்டித்தர வேண்டியிருப்பதாலும், தொழில் புரிவோர்களுக்கும் உழவர்களுக்கும் பல சலுகைகளை வழங்க வேண்டியிருப்பதாலும், நாம் நடட்டத்தில் நடத்திக்கொண்டிருக்கிறோம் என்று சொல்லும்போது, இப்படிப்பட்ட போர்டு ஒன்றை வைத்துக்கொண்டு, அதற்காகப் பெருந்தொகையைச் சம்பளமாக வாங்கும் அதிகாரிகளையுடைய ஒரு நிர்வாகத்தை நடத்த வேண்டியதுதானா என்பதை நான் அமைச்சர் அவர்களின் கவனத்திற்குக் கொண்டுவர விரும்புகிறேன். ஒரு வேளை இந்த நிறுவனத்தைப்பற்றி அதிகமான விவரங்கள் எனக்குத் தெரியாத தன் காரணமாக நான் கூறியிருந்தால், அவற்றை அவர் பதிலுரைக்கும்போது திருத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

28th August 1970]

[திரு. எம். ஆறுமுகசாமி]

அடுத்தபடியாக, இங்கே மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் பேசும்போது உழவர்களுக்கு அதிகச் சலுகைகளைக் கொடுக்க வேண்டுமென்று, குறிப்பிட்டார்கள். நான் அதை அப்படியே ஏற்றுக்கொள்கிறேன். விவசாயத்திற்கு அதிகச் சலுகை கொடுக்க வேண்டும், பிரையாரிடியும் கொடுக்க வேண்டும். ஏனென்றால் உணவில் நாம் தன்னிறைவு பெறாதவர்களாக இருக்கிறோம். எனவே அந்த நிலையில் விவசாயத்தை யாந்திரிகமாக மாற்றவேண்டிய அவசியத்தில் இருக்க வேண்டிய நேரத்தில், நவீன கால தொழில் உத்திகளைக் கையாண்டு நமது உழவுத் தொழிலை மற்ற நாடுகளோடு மேம்பாடு அடைய முயற்சித்துக்கொண்டிருக்கிற நேரத்தில் விவசாயத்திற்குச் சலுகைகள் வழங்க வேண்டும், குறைந்த அளவில் கட்டணத்தை வசூலிக்க வேண்டும், மிகத் துரிதமாக மின் இணைப்புகளை ஏற்படுத்திக் கொடுக்க வேண்டும் என்பதை ஏற்றுக் கொள்கிறேன். அதே நேரத்தில் நேற்றைக்கு முன் தினம் மாண்புமிகு அமைச்சரவர்கள் குறிப்பிட்டார்கள். தாங்குவோருக்கு அதிகமாக வரியைப்போட வேண்டுமென்ற வாசகத்தை, யாருக்கோ பதில் சொல்லும்போது சொன்னார்கள். மால்கோ என்ற அலுமினியம் தொழிற்சாலை அளவுக்கு மீறிய லாபம் சம்பாதித்துக் கொண்டிருக்கக்கூடிய தொழிற்சாலை. அந்தத் தொழிற்சாலை ஆரம்பித்துப் பல ஆண்டுகள் ஆகியும், ஏன் விசேஷச் சலுகை அதற்குக் கொடுக்க வேண்டும், உணவுப் பொருட்களையும் வர்த்தகப் பொருட்களையும் தயாரிக்கும் உழவர்களுக்குச் சலுகை வழங்குவதில் நியாயம் இல்லையென்றால், இவர்களுக்குச் சலுகை வழங்குவதிலே என்ன நியாயம் இருக்கிறது என்று கேட்க விரும்புகிறேன். ஒரு சிலரே லாபக்கொள்ளை அடித்துக்கொண்டிருக்கக்கூடிய இந்தக் கம்பெனிகளுக்கு மின்சாரக் கட்டணத்தின் சலுகையை ரத்து செய்ய வேண்டும் என்று நான் இந்தச் சபையில் கேட்டுக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

6-00  
p.m.

அதற்கு அடுத்தபடியாக, இங்கே ஏற்பட்ட கிளர்ச்சிபற்றிச் சிலர் சொன்னார்கள். மின்சார வாரியத்தில் பணியாற்றும் ஊழியர்கள் பலர் தவறான முறையில் நடந்து கொண்டதாக எல்லாக் கட்சியினரும் ஏகோபித்துச் சொன்னார்கள். ஒன்றைப் பார்க்க வேண்டும் நாம். அரசு என்பது தாய் நிலையை ஒத்தது. மக்களின் பல பகுதியாரும் அதனுடைய மக்கள், அதனுடைய குழந்தைகள். இவர்களிலே சில குறும்புக்காரக் குழந்தைகளும் உண்டு. அடம் பிடிக்கிற குழந்தைகளும் உண்டு. குறும்புக்காரக் குழந்தைகள் என்பதற்காக அவர்களைக் கொண்டு விடமுடியாது. அடம் பிடிக்கிற குழந்தைகள் என்பதற்காக அவர்களை அடித்து நொறுக்கிவிட முடியாது. அவர்களை அனைத்துத்தான் செல்ல வேண்டும். சில சமயங்களிலே குறும்புத்தனம் சில இடங்களிலே வந்துவிட்டால், அந்த நேரத்திலே நமது உள்ளத்திலே அதற்குப் பதிலாக வஞ்சம் தீர்க்கும் எண்ணம் அவர்பால் வந்துவிடக் கூடாது. பல்வேறு தொழில்களிலே இருக்கும் மக்கள் ஏறிவரும் விலைவாசி காரணமாக, பொருளாதார இன்னல்களுக்கு மத்தியில், தவறான பாதைகளைச் சில நேரங்களில் மேற்கொள்ள நேரிட்டுவிட்டால், அதற்காக அவர்களை ஒழித்துக்கட்டிவிட வேண்டும் என்ற போக்கு நமது உள்ளத்திலே வளர்ந்துவிடக் கூடாது என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.



[திரு. எம். ஆறுமுகசாமி] [28th August 1970]

அதுபோல்தான் சில நண்பர்கள் குறிப்பிட்டார்கள். நாசவேலைக் காரர்கள், சதிகாரர்கள் என்று, கோவை உழவர் போராட்டம்பற்றி பேசும்போது அரசியல் சதி என்றுகூட மாண்புமிகு அமைச்சர் ஒருவர் குறிப்பிட்டார்.. அதில் என்ன அரசியல் சதி இருந்தது என்பதை என்னால் புரிந்துகொள்ள முடியவில்லை. என்னுடைய கட்சியைச் சேர்ந்தவர்கூட கோவைக் கிளர்ச்சியில் பங்கெடுத்துக் கொண்டார்கள். அதிலே அரசியல் சதி என்ன இருந்தது என்பது தெரியவில்லை. நிச்சயமாக நான் சொல்கிறேன், இந்த அரசினைக் கவிழ்ப்பதற்காக அந்தப் போராட்டம் நடக்கவில்லை. அப்படி ஒரு போராட்டம் நடந்திருந்தால், நாங்கள் கலந்துகொண்டிருக்க மாட்டோம். நிச்சயமாக, அரசியல் சதி என்று சொல்வது தவறானது. அதில் பங்கெடுத்துக் கொண்டவர்களைச் சதி காரர்கள் என்று சொல்வது இன்னும் தவறானது என்பதை இந்தச் சமயத்தில் எடுத்துச்சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன். நமக்கு எதிராகக் கிளர்ச்சி செய்பவர்களை, குழம்புத்தனம் செய்பவர்களை, அடம் பிடிக்கும் மக்களை, இவர்கள் அத்தனைபேரும் நமக்கு எதிராகவே கிளர்ச்சி செய்கிறார்கள் என்று கருதத் தலைப்பட்டுவிட்டால், சதிகாரர்கள், அரசியல் சதி என்கிற கருத்து வளர்ந்து பிறகு அதுவே மக்களிடமிருந்து நம்மைத் தனிமைப்படுத்திவிடும். அதன் பிறகு இட்லர் ரீசஸ்டாக் சதி வழக்கு நடத்தியதைப்போல் இப்போக்கு வளர்ந்து சதிவழக்கு நடத்தும் நிலைக்கு வந்துவிடும். எனவே அந்த மாதிரி வார்த்தைகளை அவசரப்பட்டுப் பிரயோகிக்க வேண்டாமென்று பேசிய நண்பர்களைத் தாழ்மையோடு கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இந்தச் சபையிலே நான் அதிக நேரம் பேச விரும்பினால்கூட, எனக்கு அளிக்கப்பட்ட 10 நிமிஷத்தில் என் உரையை முடித்துக்கொள்ளும் முறையிலே, நான் இந்த அளவில் எனக்கு வாய்ப்பு அளித்த அவைத் தலைவர் அவர்களுக்கு நன்றிகூறி அமருகிறேன்.

திரு. பி. நாராயணசாமி : தலைவர் அவர்களே, இந்த மின்சார வாரியத்தினுடைய திட்டத்தைப்பற்றிய விளக்கங்களை நான் இரண்டு நாட்களாகக் கேட்டுக் கொண்டிருந்தேன். எனக்கு முதலாவதாகப் பேசுகின்ற வாய்ப்பே இந்தத் துறையிலே கிடைத்திருக்கிறது. முதலாவது பேச்சாகவே நான் இதை ஏற்றுக்கொள்கிறேன் என்றாலும், அவரவர்கள் பேசுவதற்கு முன்னே அவரவர்களுக்கு இருக்கின்ற காரியங்களை யெல்லாம் இங்கே அறிமுகப்படுத்திக் கொண்டார்கள். நான் தஞ்சை மாவட்டத்தைச் சேர்ந்தவன். நான் ஒரு விவசாயக் குடும்பத்திலே பிறந்தவன். பொதுவாகவே தஞ்சை மாவட்டத்தைப் பற்றிப் பெருமைகளையெல்லாம் உறுப்பினர்கள் கேள்விப்பட்டிருப்பார்கள். எங்களுடைய மாவட்டம் தமிழகத்துக்கே சோறு போடுகின்ற மாவட்டம். ஆகவே சோறு போடுகின்ற மாவட்டமாயிற்றே, அங்கே எல்லாச் செழிப்புகளும் கிறப்பாக இருக்கும் என்கின்ற ஒரு பெரிய எண்ணத்திலேயே உறுப்பினர்களெல்லாம் இருக்கிறார்கள். குறிப்பாக அந்த மாவட்டம் விவசாயத்தை நம்பியே இருக்கின்றது. இன்னும் சொல்லப் போனால், எங்கள் மாவட்டத்தினுடைய எந்த நிலைமைகளைச் சொல்ல வேண்டுமானாலும், தை பிறக்கட்டும் என்றுதான் சொல்வார்கள்.

28th August 1970] [திரு. பி. நாராயணசாமி]

அப்பொழுதுதான் எங்களுக்கு ஓரளவு கடன்களைத் தீர்க்கின்ற வகை கிடைக்கும். விவசாயத்தை நம்பியிருந்த எங்களுக்கு மேட்டூர் அணையை நம்பி வாழ்கின்ற நிலைமை இருந்தது. இப்பொழுது மின்சாரத் துறையிலேயும் அதற்கான ஒத்துழைப்புத் தருவதாக, நம்முடைய சர்க்கார் பல கொள்கைகளை மேற்கொண்டிருக்கிறது. நாங்கள் மேட்டூரை நம்பி இதுவரையிலே எந்த அளவுக்குச் செழித்திருந்தோமோ, அந்த மேட்டூர் தண்ணீர் வருகின்ற ஒரு நிலையிலேகூட பல சங்கடங்களை ஏற்படுத்தியிருக்கின்றார்கள். இருந்தாலும் வருங்காலத்தில் எங்களுடைய நிலைமைகளையெல்லாம் சரிப்படுத்திக் கொள்ளவேண்டும். விவசாயம் சிறப்பாக நடைபெற்று தமிழக உணவுப் பிரச்சனை நல்ல முறையிலே தீர வேண்டுமானால், மின்சாரத் துறையின் மூலமாக எங்கள் மாவட்டத்திற்குச் செய்கின்ற பெரும் நன்மைகளால்தான் இந்தத் தமிழகத் துக்கு ஒரு சிறப்பு ஏற்படும் என்று சொல்லிக்கொள்கிறேன்.

குறிப்பாக, தஞ்சை மாவட்டத்திலே சேஷசாயி பிரதர்ஸ் அவர்ச னுடைய நிர்வாகம் இருந்தது. அது இப்போது தேசிய மயமாக்கப்பட்டு சர்க்காருடைய நிர்வாகத்திலே வந்திருக்கிறது. அந்தப் பகுதிபோக மற்றும் குடந்தைப் பகுதியிலே தனியார் கம்பெனி ஒன்று இருக்கிறது. இந்த இரண்டு கம்பெனிகளாலும் முன்பு அந்தப் பகுதியிலே இருந்த மக்களுக்கு ஏற்பட்ட நன்மையையும், இப்பொழுது சர்க்கார் எடுத்துக் கொண்ட பகுதியிலே விவசாயிகளுக்கு இருக்கின்ற நன்மையையும் ஒப்பிட்டுப் பார்க்க வேண்டும். குடந்தைப் பகுதியிலே இருக்கின்ற தனியார் நிர்வாகம் விவசாயிகளுக்கான மின் இணைப்புக் கொடுப்பதிலே தயங்குகிறார்கள். அவர்கள் எதையோ நினைத்துக்கொண்டு, தங்கள் கம்பெனியையும் இந்தச் சர்க்கார் நாளை எடுத்துக்கொள்ளுமோ என்ற நிலையிலே, சரியான முறையிலே குறித்த காலத்திலே எந்த ஒரு கோரிக்கையையும் நிறைவேற்றுகின்ற முறைகளை அவர்கள் கையாள்வதில்லை. ஆகையினாலே அவைகளை சர்க்கார் தனியாகக் கவனித்து மேலும் சிறப்பாகச் செய்ய வேண்டும். கும்பகோணம் பெரிய தாலுகா. அதிலே நல்ல விவசாயம் செய்யக்கூடிய பல நிலங்கள் இருக்கின்றன. மின்சாரத் துறையிலே அங்கு இன்னும் சர்க்காருடைய உதவி இருக்குமானால், மிக மிகச் சிறப்பான முறையிலே எதிர்கால உணவுப் பொருள் வளர்ச்சியை நல்ல முறையிலே செய்துசொள்ள வாய்ப்பு இருக்கும்.

இதைத் தனியார் துறையிலே விட்டு வைத்திருந்தால், அவர்கள் மேலும் பல சங்கடமான நிலைமைகளை உருவாக்கக்கூடும். எல்லா கிராமத்திற்கும் நாங்கள் மின்சாரம் வழங்குகிறோம் என்கிற சர்க்கார் திட்டத்தை நிறைவேற்றுவதற்குக் கூட அவர்கள் ஒத்துழைப்பார்களோ என்கிற ஒரு சங்கடமர்ன நிலைமை ஏற்படும் என்பதை நான் இங்கே தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். தஞ்சை மாவட்டத்தைப் பொறுத்த வரையில் பல இடங்களிலே மோட்டார்களை எல்லாம் வாங்கி வைத்திருக்கிறார்கள்; ஆனால் அவைகளுக்கெல்லாம் மின்சார இணைப்பு கொடுப்பதிலே கால தாமதங்கள் நிறைய இருக்கின்றன. அப்படிப்பட்ட கால தாமதங்களையெல்லாம் எடுத்துச் சொல்லும்பொழுது, இன்னும் சரியான முறையில் அதற்கான உபகரணங்கள் எல்லாம் கிடைக்கவில்லை.

[திரு. பி. நாராயணசாமி]

[28th August 1970]

6-10  
p.m.

அதற்கான சாமான்கள் கொடுக்கப்படவில்லை என்று அதிகாரிகள் சொல்  
விக்கொண்டிருக்கிறார்கள். தஞ்சை மாவட்டத்திற்கு என்று ஒரு  
தனிச் சலுகை காட்ட வேண்டும் என்பதோடு, முன்னதாகவே அந்  
குள்ள குறைபாடுகளைத் தீர்க்க ஆவன செய்ய வேண்டுமென்று நான்  
இந்த அரசாங்கத்தைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன். அதற்கு நான் முன்னர்  
சொன்ன காரணங்கள் எல்லாம் பொருத்தும். மற்றும் அங்கு வரு  
கின்ற மின்சாரத்தை யெல்லாம் நாங்கள் உள்ளபடியே உணவு உற்  
பத்திக்கு அதிகமாகப் பயன்படுத்துகிறோம் என்பதை இந்த அரசாங்கம்  
உணர வேண்டும். தஞ்சை மாவட்டத்திற்காக எந்தக் காரியத்தை  
நீங்கள் செய்தாலும், அது விவசாய உற்பத்திக்காகச் செய்யப்படுகிற  
காரியம் என்று நான் சொல்லத் தேவையில்லை. நான் முன்பே  
சொல்லியதைப் போல், தஞ்சை மாவட்டம் செழிப்பான மாவட்டமாக  
இருந்தாலும், அங்கே பெரிய, பெரிய நிலச்சுவான்தாட்சளும், மடாதி  
பதிகளும் இருக்கிறார்கள். என்றாலும் எங்களுக்கு விவசாயத் துறையைச்  
செவ்வனே செய்வதற்கு ரோடு வசதிகளோ, மற்றும் விவசாயத்திற்கு  
வேண்டிய பிற வசதிகளோ மிக, மிகக் குறைவாக இருக்கின்றன.  
சில கிராமங்களுக்குப் போகவே முடியாது; சில கிராமங்களுக்குப்  
போய்விட்டு, இடையிலே மழை பெய்துவிட்டால், திரும்பி வர முடியாத  
நிலைமை இருக்கிறது. அப்படிப்பட்ட பகுதிகள் பல தஞ்சை மாவட்டத்  
திலே இருக்கின்றன. ஆகவே, நாங்கள் பல, பல கஷ்டங்களை ஏற்றுக்  
கொண்டு இந்த மூன்று ஆண்டுகளுக்குள்ளே பல இலட்சக்கணக்கான  
ஏக்கரா நிலங்களிலே விவசாயத்தைப் பெருக்கியிருக்கிறோம். இரு  
போகச் சாகுபடியிலே தஞ்சை மாவட்டம் கிட்டத்தட்ட 5 இலட்சம்  
ஏக்கராவுக்கு மேலே சாகுபடி செய்திருக்கிறார்கள். இந்த சர்க்கார்  
வந்ததற்குப் பிறகு இதைச் செழுமையாக ஆக்கிவிட்டது என்று சொன்  
னால், எதிர்க் கட்சிக்காரர்கள் எல்லாம் இந்த 'சர்க்கார்' இந்த  
"சர்க்கார்" என்று சொல்லுகிறார்களே என்று நினைக்கிறார்கள். ஒரு  
சர்க்கார் ஆட்சிப் பொறுப்பை ஏற்குமானால், அவர்கள் இன்னின்ன  
காரியங்களைச் செய்திருக்கிறோம் என்று மக்களிடம் பெருமை பேசுவது  
தான் நாட்டிலே தேவை, ஏதோ பெரியவர்கள் எல்லாம் அமைச்சர்  
களாக இருந்தார்கள், எடுக்கின்ற பொறுப்பையெல்லாம் வெறும் பதவி  
தான் என்று இருந்துவிட்டு, ஒவ்வொரு தேர்தல் வரும்பொழுதும்,  
பெரியவர்களுக்காகவும், தனிப்பட்ட செல்வாக்குக்காகவும் தமிழகத்  
தைப் பொறுத்தமட்டில் பதவிகள் இருந்து வந்தன என்பது எல்லோ  
ருக்கும் தெரியும். ஆனால், 1967-க்குப் பிறகு இந்த நாடு இவ்வளவு  
வளர்ச்சி பெற்றிருக்கிறது, மின்சாரத் துறையானாலும் சரி, விவசாயத்  
துறையானாலும் சரி, கல்வித் துறையானாலும் சரி, இத்தனை அளவுக்கு  
இந்த நாட்டை முன்னுக்குக் கொண்டு வந்திருக்கிறோம், அது நாங்கள்  
செய்த காரியம் என்று சொல்லுகின்ற முறை இருக்கிறதே தவிர,  
வேறு நிலைமை இல்லை. எனவே, இந்தப் பெரியவர்கள் சபையிலாவது  
இதையெல்லாம் ஆதரிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.  
நாங்கள் செய்தோம், நாங்கள் செய்தோம் என்று சொல்லுகிற போது  
ஏதோ ஒரு கட்சிக்காக இதைச் சொல்லுகிறார்கள் என்ற நினைவு  
இருக்கக் கூடாது. யாராய் இருந்தாலும், சிறப்பாகச் செய்கிறோம்,  
கொடுக்கப்பட்ட பதவியை நாங்கள் திடமையாக வகித்துக் காட்டி



28th August 1970]

[திரு. பி. நாராயணசாமி]

யிருக்கிறோம், மக்களுக்கு இன்னின்னபயன்பட்டிருக்கிறது என்ற நிலைமைகளைச் சொல்லும்பொழுது, கடந்த காலத்தை நினைத்துக்கொள்வது அவ்வளவு நல்லதல்ல. கடந்த காலத்திற்கும், இப்பொழுதிருக்கும் காலத்திற்கும் பெரிய, பெரிய வித்தியாசங்கள் எல்லாம் ஏற்பட்டிருப்பது சபையினருக்குத் தெரியும். ஆகவே, நான் இங்கே சொல்லிக் கொள்வது என்னவென்றால், இந்த மின்சார இலாக்கா நிறைவேற்ற இருக்கின்ற ஒரு திட்டம், அதாவது எல்லா கிராமங்களுக்கும் மின் இணைப்பு கொடுத்துவிடுவோம் என்று முடிவு செய்திருப்பது, ஒரு நல்ல முயற்சி. ஆனால், சிலர் இதைக் குறிப்பிட்டு, “நீங்கள் நன்றாகச் சிந்தித்துச் செய்யுங்கள், அதற்குத் திட்டங்கள் எல்லாம் தேவை” என்று அஞ்சுகிற மாதிரிச் சொல்லுகிறார்கள். நாம் ஊக்கத்துடன் நம்முடைய குறிக்கோளை பெரிய அளவிலே வைத்துக் கொண்டோமானால், அதிலே குறைந்தது முக்கால்வாசி காரியத்தை முடித்து விடுவோம். ஆகவே, நாங்கள் துணிந்து செய்கிற காரியத்திற்கு இளைஞர்களாக நாங்கள் இருந்தாலும், இந்த நிர்வாகத்தை ஏற்றுக் கொண்டவர்கள் புதியவர்களாக இருந்தாலும், பெரியவர்கள் கூடியிருக்கிற இந்த சபையிலே மேலும் ஊக்கம் தரும் வகையிலே உறுப்பினர் எல்லாம் ஆதரவு தர வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். இங்கேயும் கட்சிப் பிரச்சினைகளை ஊக்குவிக்கக் கூடாது. மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. ஆறுமுகசாமி அவர்கள் விவசாயக் கிளர்ச்சியைச் சுட்டிக் காட்டி, “எங்கள் கட்சியைச் சேர்ந்தவர்களைப் பற்றி பலர் பலவிதமாகப் பேசினார்கள்” என்று சொன்னார்கள். அங்கிருக்கிற அதிகாரிகளிடம் விவசாயிகள் சம்மந்தமாகக் கேட்கின்ற குறிப்புகளுக்கு எந்த விஷயத்தைக் கேட்பதிலேயும், உள்ளபடியே இந்த சர்க்கார் மிக கவனம் காட்டுகிறது என்று சொல்லிக்கொள்வேன். அதைப் போலவே, தொழிலாளர் பிரச்சினையைப் பொறுத்தவரையில், சட்டமன்ற உறுப்பினர்களாலும், அமைச்சர்களாலும், மேலவையிலே இருப்பவர்களாலும், அவர்களுக்காக எல்லாவற்றையும்செய்து வருகிறோம். எதற்கெடுத்தாலும் கிளர்ச்சி ஒன்றை மட்டுமே உண்டாக்கிக் கொண்டிருக்கிற மற்ற அரசியல் தலைவர்களை விட, திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்திலே இருக்கின்ற என் போன்றவர்கள் எல்லாம் எந்த அளவுக்குத் தொழிலாளர்களுக்கு உண்மையாகக் கோரிக்கைகளை நிறைவேற்றிக் கொடுப்பதிலே உதவி புரிகிறோம் என்பதோடு அல்லாமல், பஸ்ஸைக் கொளுத்தாமலும், பஸ்ஸிலே பிரயாணம் செய்யும் பிரயாணிகளுக்குத் தொந்தரவு செய்தல் போன்ற நாச வேலைகளைச் செய்யாமலும், பல தொழிற்சாலைகளின் தூண்டுதல் இல்லாமலும், நாங்கள் விவசாயத் தொழிலாளர்களுக்கு எவ்வளவோ நல்லதைச் செய்திருக்கிறோம். இன்னும் சொல்லப்போனால், இங்கே இருக்கின்ற அமைச்சர்களிலே கூட பலர் தொழிலாளர் போராட்டத்திற்குப் பல இடங்களிலே தலைமை வகித்து நடத்தியிருக்கிறார்கள். ஆகவே, இந்த மின்சார வாரியத்தைப் பொறுத்த வரையில் அங்கே இருக்கிற தொழிலாளர்களுக்கு எல்லா விதமான சலுகைகளையும் தரவேண்டுமென்று நான் கூட நமது மாண்புமிகு முதலமைச்சரிடம் சொல்லியிருக்கிறேன். மற்றும், இப்பொழுது தேசிய மயமாக்கிய சேஷசாயி மின்சார நிறுவனத்திலிருந்து இன்றைக்கு சர்க்கார் அல்லது வாரியம் எடுத்துக் கொண்டவர்களுக்கு நிரந்தரமான

[திரு. பி. நாராயணசாமி]

[28th August 1970]

ஊதிய நிர்ணயங்களோ அவர்களுடைய வேலை நிர்ணயங்களோ சரியாக இல்லை. அவைகளையெல்லாம் இந்த அரசு கவனித்துச் சேர்த்துக் கொள்ள வேண்டுமென்று நான் இந்தச் சமயத்திலே கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். அத்தோடு மின்சார இலாக்கா அதை நல்ல முறையிலே ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். நான் முதன் முதலாகப் பேசுவதாலே எனக்கு உள்ளபடியே நிமிடங்கள் ஒடிக்கொண்டிருப்பது தெரியவில்லை. எனவே, இன்னும் 2, 3 பெல்லடிப்பதற்குள்ளே நான் முடித்துக்கொள்ளுகிறேன். பலர் பேசும் பொழுது, அவைத் துணைத் தலைவர் அவர்கள் பெல் அடித்துக் கொண்டே இருந்தார்கள். ஆயினும் பெல்லுக்கு மதிப்புக் கொடுத்து, முடித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

திரு. மு. ராமநாதன்: சட்ட மன்ற மேலவைத் துணைத் தலைவரவர்களே, இன்றைய தினம் தமிழ் நாடு பின் வாரியத்தின் 1970-71 ஆம் ஆண்டு நிதி நிலை அறிக்கை குறித்தும், 1969-70 ஆம் ஆண்டிற்கான துணை நிதி நிலை அறிக்கை குறித்தும், சில கருத்துக்களைப் பேசுகின்ற முதல் வாய்ப்பினை எனக்கு அளித்திருப்பதற்காக நன்றி தெரிவிக்கக் கடமைப் பட்டிருக்கிறேன்.

எனக்கு முன்னாலே பேசிய தஞ்சை மாவட்டத்தைச் சேர்ந்த மாண்புமிக் உறுப்பினர் மன்னை நாராயணசாமி அவர்கள் சொன்னதைப் போல், முதல் முறையாக நான் இந்த அவையிலே பேசுகின்ற வாய்ப்புப் பெற்றவன் என்பதால், இரண்டு நிமிடங்கள் அதிகமாக எனக்குத் தர வேண்டுமென்று நான் முன்னதாகவே கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் அறிமுகப்படுத்திக் கொண்டதைப் போல், கோவை நீலகிரி மாவட்டத்தை உள்ளடக்கிய, உள்ளாட்சித் தொகுதியிலிருந்து நான் இந்த அவைக்கு வந்தவன் என்பதாலேயும், தஞ்சை மாவட்டத்தைக் காட்டி மாண்புமிகு உறுப்பினர் மன்னை நாராயணசாமி அவர்கள் பேசியதால் அங்கே பாய்கின்ற அந்தக் காவேரி நதி கோவை மாவட்டத்தின் வழியாகச் செல்லுவதாலும், எனக்குத் தஞ்சையைவிட உரிமையிருக்கிறது. மின் வாரியத்தைப் பொறுத்தவரையில், அங்கே பணி புரிகின்ற அதிகாரிகளின் திறமையை, சிறப்பியல்புகளை, நான் பாராட்டக் கடைமைப் பட்டுள்ளேன். நீலகிரி மாவட்டம் குந்தாவைத் தந்திருப்பதாலும் பாண்டியாறு-புன்னப்புழா புனல் மின் திட்டம், நடு வட்டம் திருப்பு ஆற்றின் மூலம் பைக்காரா, கோயாறு ஆற்றுக்கு அதிகப்படி விசையைப் பெறுவிக்ிறது என்பதாலும், இன்னும் பல திட்டங்கள் கோவை மாவட்டத்தையும், நீலகிரி மாவட்டத்தையும் பிணைத்திருப்பதாலும், நான் கோவை நீலகிரி மாவட்டத்தைச் சார்ந்தவன் என்பதாலும், நான் கொஞ்சம் அதிக உரிமை பெற்றவன் என்பதை அவைத் தலைவரவர்களின் மூலமாக அவை உறுப்பினர்களுக்குச் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

தமிழ் நாட்டினுடைய திட்டத் தொகையில் மூன்றில் ஒரு பங்கு மின் வாரியத்திற்காக ஒதுக்கப்பட்டிருக்கக் கூடிய இந்த வாரியம் பல

28th August 1970]

[திரு. மு. ராமநாதன்]

வேறு அடிப்படையில் எந்தெந்த வகையிலே தமிழ் நாட்டினுடைய மின்சாரக் குறைபாட்டினைத் தீர்க்க முயன்றிருக்கிறது என்பதை இந்த அறிக்கையில் நான் கண்டிருக்கிறேன். அப்படிப்பட்ட நிலைமை இருந்தும், கோவை மாவட்டத்தின் பிரச்சனைகளை நான் இங்கே சொல்ல வேண்டியிருக்கிறது. நேற்றைக்கும், இன்றைக்கும் பேசிய மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள், அங்கே நடந்த விவசாயக் கிளர்ச்சியைப்பற்றியெல்லாம் சொன்னார்கள். அந்த உறுப்பினர்கள் சிலருக்குச் சில விவகாரம் தெரியாமலேகூட இருக்கலாம், அல்லது தெரிந்தும் இருக்கலாம். அன்று, விவசாயச் சங்கத்தின் பொறுப்புமிக்க தலைவர், கோவை மாவட்டத்தின் விவசாயச் சங்கத் தலைவர் திரு. நாராயணசாமி நாயுடு அவர்களையும், பொறுப்பு மிக்க மற்ற சங்கத் தலைவர்களையும் மின்சாரக் கட்டண உயர்வு பற்றிய சர்ச்சையிலே பரிகாரம் காணும் நோக்கத்துடன் மந்திரிகளிடம் அழைத்து வந்தவர்களிலே முன்னோடியாக நான்தான் வந்தேன் என்பதை மாண்புமிகு உறுப்பினர்களுக்கு நினைவுபடுத்த விரும்புகிறேன்.

முதலமைச்சரிடத்திலும், மின்சாரத் துறை அமைச்சரவர்களிடத்திலும் கோவை மாவட்டத்தினுடைய விசேஷமான நிலைமைகளைப் பற்றி எடுத்துச் சொல்லி, அந்த மாவட்டத்திலே தான் 75 அடிக்கு மேலே 300 அடி ஆழக் கிணறுகள் இருக்கின்றன, செங்கற்பட்டு, தஞ்சாவூர் மாவட்டத்தோடு ஒப்பிடாமல் கோவை மாவட்டத்திற்குத் தனிச் சலுகை தர வேண்டும் என்று வற்புறுத்திக் கேட்டேன். மின்சாரத் துறை அமைச்சரோடு, பொதுப் பணித் துறை, உள்ளாட்சித் துறை அமைச்சர்களும் இருந்தார்கள். அதற்கான முயற்சி எடுத்து, மற்றவர்கள் சொன்ன கருத்துக்களை அடிப்படையாக வைத்து 75 அடி ஆழத்திற்கு மேலே இருக்கிற கிணறுகளுக்கு 9 பைசா என்று நிர்ணயித்தார்கள். விவசாயச் சங்கத்தின் தலைவரும் இதை ஒப்புக் கொண்டார்கள். ஆனால் நேற்றைய தினம் பேசியவர்கள் இதைப்பற்றி ஏதும் தெரியாமல் பேசினார்கள். ஆனால் என்னைப் பொறுத்த மட்டில் இந்த விவசாயப் பிரச்சனை மட்டுமல்ல, கோவை மாவட்டத்தின் மற்ற எந்தப் பிரச்சனையானாலும் அதைப்பற்றிப் பேச எனக்கு முழு உரிமையுண்டு. அவர்கள் பேசினார்கள் என்றால், ஏதோ பேச வேண்டும் என்ற நிலையிலே பேசினார்கள். ஆனால் அதே நேரத்தில் எனக்கும் அதிலே அந்த அளவு ஈடுபாடும் அக்கறையும் இருக்கிறது. மாண்புமிகு உறுப்பினர் இதை உணர்ந்து பார்க்க வேண்டும் என்பதை அவருக்கு நினைவூட்ட விரும்புகிறேன். கோவை மாவட்டம் ஒரு பிரச்சனைக்குரிய மாவட்டம். விவசாயக் குடும்பத்திலே பிறந்திருந்தாலும், விவசாயத்திற்குச் சம்பந்தம் இல்லாதவர்கள் இருக்கிறார்கள். அது எனக்குத் தெரியும். ஆசிரியர்கள் இன்றைக்கு விவசாயிகளின் பிரச்சனையைப்பற்றிப் பேசுகிறார்கள். வரவேற்கத் தக்கது தான். விவசாயிகளின் குடும்பத்திலே பிறந்திருந்தாலும் மற்றத் தொழில்களில் அக்கறை கொண்டு அதனோடு தொடர்பு கொண்டவர்களாக அவர்கள் இருக்கிறார்கள். அதனால் கோவை மாவட்டத்தின் பிரச்சனைகளைப்பற்றி உரிமையோடு சொல்ல எனக்கு அதிக உரிமை இருக்கிறது. விவசாய மக்கள் சார்பில் இதனை நான் சொல்ல விரும்புகிறேன்.



[திரு. மு. ராமநாதன்]

[28th August 1970]

6-20  
p.m.

அடுத்து, பாண்டியாறு, புன்னம்புழா இந்த மின்சாரத் திட்டத்தைப் பற்றிக் கேரள அரசாங்கத்தின் ஒப்புதல் பெற்று, இந்த மின்சாரத் திட்டம் இன்றைக்கு நிறைவேற்றப்பட இருக்கிறது. அந்தக் கட்டத் திலே அது இருக்கிறது. அதன் மூலம் நமக்கு 100 மெகவாட் மின் சாரம் கிடைக்க இருக்கிறது. அந்த மின்சாரத்தை எடுத்த பிறகு, வீணாகும் நீரைப் பாசனத்திற்குப் பயன்படுத்த வேண்டும் என்ற ஒரு விவகாரமும் அரசாங்கத்தின் பரிசீலனையில் இருக்கிறது. நான் விவ சாயச் சங்கத்தைச் சேர்ந்தவர்களை அழைத்து இந்த புன்னம்புழா பாண்டியாறு திட்டம்பற்றி நம்முடைய அரசாங்கத்திலிருந்து ஓய்வு பெற்ற அதிகாரிகளையும், கேரள அரசாங்கத்திலிருந்து ஓய்வு பெற்ற அதிகாரிகளையும், சந்தித்துப் பேசி, அவர்கள் தயாரித்துத் தந்த விவரங் களைக் கொண்டு, அமைச்சரவர்களிடத்திலே பேசினேன். இந்தத் திட்டம் நிறைவேற்றப்படுமானால் கோவை மாவட்டத்திலே மூன்று தாலுக்காக்களில், கோவை வட்டம், அவிஞ்சி வட்டம், பல்லடம் வட்டம் ஆகிய மூன்று வட்டங்களுக்கு நிலையான பரிகாரம் கிடைக்கும். ஆகையினால் அரசு இதிலே அதிகக் கவனம் செலுத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டேன். அமைச்சரவர்களும் இதை ஆழ்ந்து பரிசீலனை செய்தார்கள். இதைப் பரிசீலித்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். இதைப் பற்றிய ‘ஸ்டாடிஸ்டிகல் டேட்டா’ கிடைத்தவுடன் இதில் ஒரு முடிவு எடுப்பதாக உறுதி கூறியிருக்கிறார்கள். இந்தத் திட்டம் நிறைவேற்றப் படுமானால், கோவை மாவட்டத்தின் மூன்று தாலுக்காக்களுக்கு நிரந்தரமான விமோசனம் கிடைக்கும்.

மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. இராமசாமி அவர்கள் பேசும்போது குறிப்பிட்டார்கள் வேண்டுமென்றே விவசாயிகளின் மீது பழி போடப் படுவதாக. இந்த அரசாங்கத்தைக் கவிழ்க்க விவசாயிகள் என்றைக்கும் சதி செய்ய மாட்டார்கள் என்று அவர்கள் சொன்னார்கள். ஆனால் அவர்கள் வைத்த கோஷம் என்ன? மின்சாரக் கட்டணத்தைக் குறை என்பதல்ல. மின் கட்டணத்தைக் குறைக்கச் சொல்லிக் கோஷம் கொடுத்திருந்தால், அதிலே பொருள் இருந்திருக்கும். ஆனால் அவர்கள் கொடுத்த கோஷம் கட்டையை எடுத்தால் பட்டையை எடுப்போம் என்பது. இது ஜனநாயக நாட்டிலே எப்படிச் சரியாகும் என்று கேட்க விரும்புகிறேன். கட்டையை எடுத்தால் பட்டையை எடுப் போம் என்றால் என்ன அர்த்தம்? கட்டையை என்றால், பியூஸ் கேரியரை எடுத்தால் பட்டையை எடுப்போம் என்றால், முதுகுத் தோலை உரிப் போம் என்று பொருள். இது எப்படி ஒழுங்கான செயலாகும்? இப்படிச் சொல்லவில்லை என்று வேண்டுமானால், மறுக்கட்டும். இது தான் அவர்கள் கோவையில் ஊர்வலத்திலே எழுப்பிய கோஷமாகும். இப்படிப் பலாத்காரமான செயலில் இறங்கிவிட்டு, அன்றைக்குக் கிணறு வெட்டுவதற்காகக் கொடுத்த வெடி குண்டுகளை நடு ரோட்டிலே வைத்து வெடித்தார்கள். பஸ்களைக் கொளுத்தினார்கள். இப்படிச் செய்வதன் மூலம் அரசியல் லாபம் பெறலாம் என்று கருதினார்கள். இவ்வளவையும் செய்துவிட்டு, இதிலே அரசியல் சதி இல்லையென்றால், என்ன அர்த்தம் என்பதைக் கேட்க விரும்புகிறேன். இந்த அரசு விவசாயிகளுக்கு எந்த வகையிலும் பாதுகாப்பு அளிக்கின்ற அரசு. இன்னும் இந்த அரசு பல காரியங்களைத் துரிதமாகச் செய்து சொன்ன

28th August 1970]

[திரு. மு. ராமநாதன்]

வருகிறது. இன்னும் குறிப்பிட்டுக் காட்ட வேண்டுமானால், மின்சாரத்தை விநியோகம் செய்வதில் ஒரு குறிப்பிட்ட லட்சிய அளவை 1970-71, 1971-72-க்குள் அடைந்துவிட வேண்டும், எல்லாக் கிராமங்களுக்கும் மின்சாரம் கிடைக்க வழி செய்ய வேண்டும் என்ற திட்டத்தை இந்த அரசு வைத்திருக்கிறது. அதற்கான புள்ளி விவரங்களையும் தந்திருக்கிறார்கள். நீர் மின்சாரத்தை அதிகப்படுத்துவதற்குப் பல திட்டங்களைப் போட்டிருக்கிறது. அனல் மின்சாரத்தையும் அதிகப்படுத்துவதற்கான பல செயற் குறிப்புகள் இருக்கின்றன. கல்பாக்கம் அனல் மின் நிலையத்தை மேலும் 200 மெகாவாட் மின்சாரம் கிடைக்கச் செய்யும் வகையில் விரிவு படுத்தவும், நெய்வேலி நிலையத்திலிருந்து மேலும் 600 மெகாவாட் மின்சாரம் கிடைக்கவும் வழி வகைகளை ஆராய்ந்து கொண்டிருக்கிறது. அதற்கான முயற்சிகளை எடுத்து வருகிறார்கள். ஒரு பக்கத்திலே நீலகிரி மலை, இன்னொரு பக்கத்திலே ஆனைமலை, வால்பாறை, அதிலே இருக்கிற சோலையாறு திட்டம் ஆளியாறு திட்டத்தின் ஒரு பகுதியாக இருக்கிறது. அந்தத் திட்டத்தின் மூலம் 185 மெகாவாட் மின்சாரம் கிடைக்கும் என்று குறிப்பு இருக்கிறது. பரம்பிக் குளம் ஆளியாறு திட்டத்தின் மூலம் கிட்டத்தட்ட 90 மெகாவாட் மின்சாரம், சோலையாறு ஒன்றாவது, இரண்டாவது திட்டங்களின் மூலம் மூலம் 95 மெகாவாட் என்று இப்படிக்கணக்குக் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. எனவே தமிழ் நாட்டைப் பொறுத்த மட்டில், மின்சாரத் துறையை எடுத்துக்கொண்டால், மின்சாரம் தயாரிப்பதில் கோவை, நீலகிரி மாவட்டங்கள் பெரும் பங்கு வகிக்கின்றன. பைகாராவும், குந்தாவும், பாண்டியாறு, புன்னம்புழா, நடுவட்டம் திருப்பாறு பைகாராவில், மோயாறில் கலக்கப்பட்டு அதன் மூலம் இன்னும் அதிகமான அளவு மின்சாரம் உற்பத்தி செய்யப்பட இருக்கிறது. நீலகிரி மாவட்டத்தில் கூடலூர் பகுதியில் சேரங்காடு, நிலக்கோட்டை போன்ற பஞ்சப் பகுதிகளுக்கு, குறிப்பாகக் கிராமங்களுக்கு, ஒரு கிராமத்தின் பெயரே விசித்திரமாக இருக்கும், பெயர் எருமாடு, இப்படிப்பட்ட பகுதிகளுக்கு அதிக அளவில் மின்சாரத்தைக் கொடுக்க ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும் என்று சம்பந்தப்பட்ட அதிகாரிகளை, மின்சார வாரியத்தைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன். எருமாடு பகுதியில் சைவிலேயே வெளிச்சம் இல்லை. இரவிலே சொல்லத் தேவையில்லை. எனவே இப்படிப்பட்ட நீலகிரி மாவட்டத்தின் பகுதிகளுக்கு ஆழ்ந்த கவனம் செலுத்துங்கள் என்று மின்சார வாரியத்தைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன். ஆக இப்படிப்பட்ட சிறப்பு மிக்க செயல்களைச் செய்தும், முதலமைச்சர் அவர்கள் தந்திருக்கிற கிராம மின்சார விஸ்தரிப்புத் திட்டம் என்ற சிறப்புத் திட்டத்தின் அடிப்படையிலும், 1971-72-ம் ஆண்டுக்குள் தமிழ் நாட்டிலே எல்லாக் கிராமங்களுக்கும் மின்சாரம் விஸ்தரிக்கப்பட்டுவிடும் என்ற அடிப்படையில் 45 கோடி ரூபாய் இதற்காக ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. இந்த வகையிலே, தமிழ்நாடு மின்சாரத் துறையிலே ஒரு சிறப்பு இடத்தைப் பெற இருக்கிறது. எல்லா ஹரிஜனக் குடியிருப்புகளுக்கும், மின்சாரம் கொடுக்கத் திட்டம் வைக்கப்பட்டிருக்கிறது. விவசாயத்திற்கும், மற்றும் தொழில்களுக்கும் மின்சாரம் கொடுக்க பல திட்டங்களை மின்சார வாரியம் வைத்துள்ளது. இப்படிப்பட்ட சிறப்பான பணியைச் செய்து வரும் மின்சார வாரியத்

[திரு. மு. ராமநாதன்]

[28th August 1970]

தையும், அதனோடு தொடர்பு கொண்ட மின்சாரத் துறை அமைச்சர் அவர்களையும், முதலமைச்சர் அவர்களையும் பாராட்டி, இந்த அறிக்கையை வரவேற்று அமைகிறேன். வணக்கம்.

\*திரு. கே.எஸ். அப்துல் வகாப் : தலைவர் அவர்களே, மின்சார வாரிய பட்ஜெட்டின் மீது பேசக்கூடிய வாய்ப்புக் கிடைத்தமைக்காக நன்றி தெரிவிக்கின்றேன். மின்சார வாரியம் நாளொரு மேனியாக முன்னேறிக்கொண்டு மக்களுக்குத் திறம்பட சேவை செய்து வருவதைப் பல உறுப்பினர்கள் பாராட்டினார்கள். நன்னும் அந்தப் பாராட்டிலே பங்கு கொள்கிறேன். கடந்த 3½ ஆண்டுகளாக ஒவ்வொரு ஆண்டும் மின்சார வாரியத்தார் மின்சார வெட்டு இல்லாதபடி சமாளித்து வந்திருக்கிறார்கள். அதற்கு முன்பு பல ஆண்டுகள் ஒவ்வொரு ஆண்டும் மின்சார வெட்டு இருந்துகொண்டே இருந்திருக்கின்றது. இந்த மாற்றம் ஆட்சி மாற்றத்தின் நல்ல அறிகுறியை எடுத்துக்காட்டுவதாக அமைந்தது என்று சொல்லிப் பெருமைப்படுகிறேன்.

மின்சார வாரியம் நாளொரு மேனியாக வெகு வேகமாக விருத்தியடைந்து கொண்டிருக்கிறது என்பதையெல்லாம் எல்லா உறுப்பினர்களும் ஏற்றுக்கொண்டாலும், ஓரிரு உறுப்பினர்கள் மாற்றமான கருத்துகளும் தெரிவித்தார்கள். குறிப்பாக இந்த வாதத்தில் ஆரம்பத்தில் பேசிய நண்பர் திரு. சுந்தரேசத் தேவர் என்று நினைக்கிறேன், மின்சார வாரியத்தின் விருத்தி ஆமை வேகத்தில் இருக்கிறது என்று தெரிவித்தார்கள். அதற்கு அருமை நண்பர் திரு. ஆதித்தனார் பதில் சொன்னார்கள். மின்சார வாரியத்தின் விருத்தி பந்தயக் குதிரை வேகத்தில் அமைந்திருக்கிறது என்று. பந்தயக் குதிரையா அல்லது ஆமை வேகமா என்ற பிரச்சனையை ஆராயும்போது, இங்கே சில புள்ளி விவரங்களை நாம் கவனிக்க வேண்டியிருக்கின்றது. மின்சார வாரியம் சுமார் 20 ஆண்டுகள் செயல்பட்டதன் மூலம் 414 கோடி மின்சார யூனிட்கள் உற்பத்தி செய்ததாகப் புள்ளி விவரம் காட்டுகிறது. அதற்குப் பிறகு 4 ஆண்டுகளில் 559 கோடி யூனிட்கள் உற்பத்தி செய்திருப்பதாய்ப் புள்ளி விவரம் இருக்கிறது. சுமார் 3½ ஆண்டுகளில் 150 கோடி கூடுதலாக அது உற்பத்தி செய்திருக்கிறது என்றால், சுமார் பாதி அளவாவது அவர்கள் வேகமாக விருத்தி செய்திருக்கும் புள்ளி விவரத்தை நாம் காண முடிகிறது. மின்சாரம் பயன்படுத்துவோர்களின் எண்ணிக்கை என்ற புள்ளி விவரத்தில் 20 ஆண்டுகளில் 13 லட்சம் பேர் மின்சாரம் பெற்றிருக்கிறார்கள். ஆனால் அதற்குப் பிறகு 4 ஆண்டுகளில் 19 லட்சம் என்று குறிப்பு இருக்கின்றது. கிட்டத்தட்ட பாதிக்குமேல் 4 ஆண்டுகளில் கூடுதல் விருத்தி அடைந்திருக்கிறது. அந்தக் கணக்கு விவரம் சொல்ல வேண்டுமென்றால், 10 ஆண்டுகளிலே அவர்கள் சாதித்ததை 4 ஆண்டுகளிலே தற்போது இந்த வாரியம் சாதித்திருக்கின்றது. கிராமங்களுக்குக் கொடுத்த மின்சாரக் கணக்கு என்ற புள்ளிவிவரத்தில் 2,21,000 கிராமங்களுக்கு 20 ஆண்டுகளில் மின்சாரம் வழங்கியிருக்கிறார்கள் என்று தெரிகிறது. தற்போது 4 ஆண்டுகளுக்குப் பிறகு 3,56,000 கிராமங்கள் என்ற புள்ளி விவரம்



28th August 1970] [திரு. கே. எஸ். அப்துல் வகாப்]

இருக்கிறது. கிட்டத்தட்ட பாதிக்குமேல் 4 ஆண்டுகளிலே வினியோகித் திருக்கிறார்கள் என்றால், அவர்கள் 10 ஆண்டுகளில் சாதித்ததை 4 ஆண்டுகளிலே அதைவிட கூடுதலாக இவர்கள் சாதித்திருக்கும் புள்ளி விவரத்தை நாம் காண முடிகிறது. வேளாண்மையைப் பார்த்தால் 20 ஆண்டுகளில் 2,55,000 வேளாண்மை இணைப்புகள் கொடுத்திருக்கிறார்கள். அதற்குப் பிறகு 4 ஆண்டுகளிலே 4,70,000 இணைப்புகள் கொடுத்திருப்பதாகக் குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. 4 ஆண்டுகளிலே 50 சதவிகிதத்திற்கும் மேம்பட்ட இணைப்புகள் கொடுத்திருக்கின்றார்கள். 10 ஆண்டுகளில் அவர்கள் சாதித்ததை இவர்கள் 4 ஆண்டுகளில் அதைவிடக் கூடுதலாகச் சாதித்திருக்கிறார்கள். அதே வாரியம்தான். அந்தக் காலத்து ஊழியத்துக்கும் இந்தக் காலத்து ஊழியத்துக்கும் உள்ள மாறுபாடு எதைக் காட்டுகிறது? மேற்பார்வை பார்ப்பவர்களின் மாற்றம். ஆட்சிப் பொறுப்பேற்றவர்களின் நிர்வாக 'பாலிசி' களை 'சாக்கவுட்' செய்வதிலே கண்ட முன்னேற்றம். இதன் காரணமாகத்தான் இந்த வேகமான முன்னேற்றம். இத்தகைய வேகமான முன்னேற்றம் இருந்துங்கூட, நண்பர்கள் ஆமை வேகத்தில் முன்னேறுகிறார்கள் என்று குறிப்பிட்டார்களேயானால், 4 ஆண்டுகளுக்கு முன்பு ஏற்பட்ட வேகத்தை எப்படிப்பட்ட வேகம் என்று சொல்ல வேண்டும். மண்புழு வேகம் என்றுதான் அதைக் குறிப்பிட வேண்டும் என்று நான் விரும்புகிறேன்.

கோவையைப் பற்றி நண்பர்கள் விரிவாகப் பேசினார்கள். கோவையில் நடந்த சம்பவங்கள் வேதனை அளிக்கக்கூடிய சம்பவங்கள். ஆனாலும் அந்த சம்பவத்தைக் குறித்து, அது பயங்கர நிலை உருவெடுக்கக்கூடிய சந்தர்ப்பம் வந்த நேரத்தில், நமது மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் தன்னுடைய பிடிவாதத்தை நீடித்து வைக்காமல் பெரிய மனது செய்து விட்டுக்கொடுத்து அவர்களுடைய கோரிக்கைகளை ஏற்று அசம்பாவிதங்கள் விரிவடையாமல் தடுத்துவிட்டார்கள். அப்படி இல்லாமல் முதல் அமைச்சர் அவர்கள் தான் பிடித்த பிடியை விட்டுத் தளர்த்தாமல் பிடிவாதத்துடன் இருந்திருந்தார்களேயானால், அந்தச் சம்பவம் எவ்வளவு பயங்கரமாக உருவெடுத்திருக்கக்கூடும்? நமது முன்னாள் முதலமைச்சர் திரு. பக்தவத்சலனார் அவர்கள் இந்தப் போராட்டத்தில் எடுத்த பிடிவாதத்தைப்போல் நமது கலைஞர் அவர்களும் பிடிவாதம் பிடித்திருந்தால், கிட்டத்தட்ட அந்தப் போராட்டம் அந்த நிலைக்கே போயிருக்கும். அப்படி இல்லாமல் பெரிய மனதுடன், அவர்கள் தோல்வி ஏற்கக்கூடிய நிலை இருந்தாலும், சந்தர்ப்பத்தை அனுசரித்து அவர்கள் முடிவுக்கு வந்ததை என்னைப் பொறுத்த வரையில் நான் பாராட்டுகின்றேன். அதைவிட்டு, அவர்கள் தோல்வியேற்றுக் கொண்டார்கள் என்று குத்திக்காட்டிப் பேசுவது நல்ல பண்புள்ள பேச்சல்ல என்பதை நான் சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

6-30  
p.m.

அடுத்து, சென்னை நகரத்தில் முழு நிலா உள்ள நாட்களில் நகரம் பூராவிலுமுள்ள தெரு விளக்குகளை அணைத்துவிடுகிறார்கள். 12 மணிக்குப் பிறகு என்று நினைக்கிறேன். இரண்டு மூன்று தடவை நான் திருச்சியிலிருந்து இரவு, ஒரு மணிக்கு காரில் சென்னைக்கு வந்த சமயம் இரண்டு மூன்று மாதங்கள் தொடர்ந்து பார்த்திருக்கிறேன். நகரம்

[திரு. கே. எஸ். அப்துல் வகாப்]

[28th August 1970]

பூராவும் கும்மிருட்டு என்று இருந்தது. மின்சாரம் வழங்கப்படாத கிராமங்களில் இரவு நேரங்களில் தங்கும் நிலைமை ஏற்பட்டால் எப்படி இருக்குமோ அந்த நிலையை இங்கு கண்டேன். நான் வந்த இரண்டு மூன்று தடவைகளிலும் மப்பும் மந்தாரமுமாக இருந்தது. நிலாவெளிச் சம் இல்லாத நிலை. முழு நிலா என்ற நாளாக இருந்தாலும், நகரம் பூராவும் ஒரே இருட்டாக, அமாவாசை இருட்டு போன்று காட்சி அளித்தது. எனவே பூரா லைட்களையும் ஆஃப் செய்யாமல் ஐந்தாறு விளக்குகளுக்கு ஒரு விளக்கையாவது எரிய வைக்க வேண்டும் என்பது என்னுடைய பணிவான வேண்டுகோள். அப்படி இல்லாமல் வைப்பது, குறிப்பாக சினிமா விட்டு பெண்பிள்ளைகள் எல்லாம் வீடுகளுக்கு நடையாகச் செல்லக்கூடிய நிலையிலே, ஒரே இருட்டுமயமாக உள்ள சந்தர்ப்பங்களில் சில அசம்பாவிதங்கள் நடைபெறுவதற்கு வகை ஏற்படக்கூடிய நிலை இருப்பதால், 5, 6 அல்லது 8, 10 லைட்களுக்கு ஒரு லைட்டாவது இருக்கக்கூடிய நிலையிலே முழு நிலா உள்ள நாட்களில் நகரத்தைப் பாதுகாப்பதற்கான நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக் கொள்கின்றேன்.

எனது அருமை நண்பர் மன்னை நாராயணசாமி அவர்கள் பேசும் போது, சவுத் மெட்ராஸ் எலக்ட்ரிக் கார்ப்பரேஷன்பற்றிச் சொன்னார்கள். அவர்களுடைய நிறுவனத்தை வாரியத்தின் சார்பில் ஏற்றுக் கொள்ள வேண்டும் என்று பல ஆண்டுகளுக்கு முன்பு இந்த மன்றங்கள் தீர்மானம் நிறைவேற்றின. அதைத் தொடர்ந்து சுமார் 3 ஆண்டுகளுக்கு முன்பு மாயவரம், மன்னார்குடி, திருவாரூர் என்று நினைக்கிறேன், அந்தப் பகுதிகள் இவர்கள் பொறுப்பிலிருந்து வாரியத்தின் பொறுப்பில் ஏற்கப்பட்டது. ஏனையப் பகுதிகள் சவுத் மெட்ராஸ் எலக்ட்ரிக் கார்ப்பரேஷனுடைய அதிகாரத்திற்கு உட்பட்டே இருந்து வருகின்றன. மூன்று ஆண்டுகள் ஆகியும்கூட மேற்கண்ட பகுதிகளை ஏன் நாம் ஏற்றுக் கொள்ளவில்லை என்பதை என்னால் புரிந்துகொள்ள முடியவில்லை. அதைத் துரிதப்படுத்த வாரியம் துரிதமான நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன். வாரியத்திற்கான சாமான்கள் பலவற்றை வாரியத்தால் நடத்தப்படுகிற பா்க்டரியில் உற்பத்தி செய்கிறார்கள். ஆனால் பல்புகள் உற்பத்தி செய்வதாகத் தெரியவில்லை. பல்புகள் ஆயிரக்கணக்கில் அல்லது லட்சக் கணக்கில், கோடிக்கணக்கில் நமக்குத் தேவைப்படுகிற நிலைமை இருக்கலாம். அத்தனையையும்நாம் ஒரே மூச்சில் தயார் செய்ய முடியாவிட்டாலும், படிப்படியாக உற்பத்தி செய்ய வாரியம் முயற்சி எடுத்துக்கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு, கடைசியாக ஒன்று சொல்ல விரும்புகிறேன். கோயில்கள், பள்ளிவாசல்கள், சர்ச்சுகள் போன்ற வணக்க ஸ்தலங்களுக்கு வினியோகிக்கப்படும் மின்சாரத்திற்கு சலுகைக் கட்டணத்தில் வருவிக்க வேண்டும். குறிப்பாக, தொழிற்சாலைகளுக்கு எந்த விகிதத்தில் மின்சாரம் வழங்கப்படுகிறதோ, அந்த விகிதத்தில் இந்த வணக்க ஸ்தலங்களுக்கும் வினியோகிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு அமருகிறேன்.

28th August 1970]

6-40  
p.m.

\*திரு. கே. ராஜாராம் : அவைத் தலைவர் அவர்களே, அரசு நிர்வாகத்தில் இந்தியாவிலேயே தமிழ் நாடு சிறந்து விளங்குகிறது என்பது நமது பரம்பரை. எந்த மாநிலத்திற்குச் சென்றாலும், தமிழ் நாடு நிர்வாகத்தைப் போல வேறு எங்கும் எந்த மாநிலமும் சரியாக நடக்கவில்லையென்று சொல்வது இன்று நேற்றல்ல, ஆந்திரா உட்பட ஒன்றாக இருந்த சென்னை மாகாணத்திலிருந்து நமக்கு வந்த பெயர். அதிலும் குறிப்பாக தொழில் துறை, கூட்டுறவுத்துறை, மின்சாரத் துறை ஆகிய மூன்றிலும் நமது மாநில நிர்வாகத்தை மிஞ்சுவதற்கு வேறு எந்த மாநிலமும் இது வரையில் வரவில்லை. அவ்வளவு நல்ல பெயர் எடுத்து வந்தது இந்த மாகாணம். 1957-ல் ஜூலை 1-ம் தேதியிலிருந்து மின்சாரத் துறை மின்சார வாரியமாக மாற்றப்பட்டது. மின்சார வாரியமாக மாற்றப்பட்ட பின் மின்சார விநியோகத்திலும் உற்பத்தியிலும் பன்மடங்கு பெருகிவிட்டது. மாநிலத்தில் மிகப் பெரிய அளவில் தொழிலாளர்களை வைத்து நடத்தும் ஒரு ஸ்தாபனமாக, அதாவது 70 ஆயிரத்திற்கும் மேற்பட்ட ஊழியர்களை வைத்து நடத்தும் ஸ்தாபனமாக அமைந்துவிட்டது. அப்படிப்பட்ட ஸ்தாபனத்தின் வளர்ச்சி குன்றிவிடாதபடி, மக்களுக்குச் செய்துவரும் சேவை குறைந்துவிடாதபடி, அதிலும் நல்ல பெயர் கெட்டுவிடாதபடி, இருக்க வேண்டுமென்பதற்காகத்தான் எதிர்க் கட்சியில் உள்ளவர்கள் அதில் இருக்கக்கூடிய குறைகளை எடுத்துச் சொல்கிறார்களே தவிர மாசு கற்பிக்க வேண்டும் என்ற எண்ணம் ஒன்றுமில்லை. ஆகவே எதிர்க் கட்சிக்காரர்கள் சொல்வதை அரசியல் ரீதியில் எடுத்துக்கொண்டு, அதற்கு அங்கத்தினர்கள் யாரும் மன வேதனைப்பட வேண்டிய அவசியமில்லை. மின்சாரம் வழங்கும் விஷயம் இருக்கிறது. இன்றைக்குத் திராவிட முன்னேற்றக் கழக ஆட்சி இருக்கலாம். நாளைக்கு வேறு ஆட்சி வரலாம். இதற்கு முன்னால் மற்றொரு ஆட்சி இருந்தது. அப்படி ஆட்சிகள் மாறலாம். ஆனால் மின்சார வாரியம் எப்போதும் திறமையுடன் செயல்பட வேண்டும். நிலைத்திருப்பது வாரியம். அது மக்களுக்குச் செய்ய வேண்டிய சேவை எந்த வகையிலும் குறையாமல் இருக்க வேண்டுமென்ற எண்ணம் எல்லா அரசியல் கட்சிக்காரர்களுக்கும் இருக்கிறது. இருக்க வேண்டியது அவசியம்கூட. ஆகையால்தான் இருக்கின்ற குறைகளை எடுத்துச் சொல்வது எதிர்க் கட்சிகளுக்கு ஏற்பட்டுவிட்ட ஒரு கடமையாக அமைந்துவிட்டது. குறைகளை எடுத்துச் சொல்லும் போது, ஆளும் கட்சியைச் சேர்ந்தவர்கள் சில பேர் தயங்குகிறார்கள். இரண்டொருவர் நன்றாகக் குறைகளை எடுத்துச் சொல்லியதற்காக நான் அவர்களைப் பாராட்டுகிறேன். பொதுவாக மின்சார இணைப்புகள் கொடுப்பதும், மின்சார விநியோகம் செய்வதும் கடந்த இரண்டு, மூன்று ஆண்டுகளில் அதிகமாக ஏற்பட்டிருப்பதும் நல்ல அம்சம்தான். ஆனால் இதில் ஒன்றை முக்கியமாகக் கவனிக்க வேண்டியிருக்கிறது. மின்சாரத் திறன் அளவு எவ்வளவு தூரம் அதிகரிக்கிறதோ, அதற்குத் தகுந்தபடிதான் எதிர்காலம் நமக்கு கீழ்மத்தை உண்டுபண்ணும்; இந்த நாட்டில் வளத்தை உண்டு பண்ணும். கடந்த காலத்தில் மின்சாரம் நிறுவப்பட்ட திறன் அளவு, அதாவது மெகவாட், அமைச்சர் தந்த அறிக்கையில் இணைப்பு 1-ல் பக்கம் 11-ல் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. முதலாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் 156



[திரு. கே. ராஜாராம்]

[28th August 1970]

மெகவாட்தான் நமக்கு இருந்தது. முதலாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டம் முடியும்போது 256 மெகவாட்டாக அதிகப்படுத்தப்பட்டது. மூன்றாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டம் ஆரம்பத்தில், 1961-ல் 571 மெகவாட்டாகியது. கடைசியாக, மூன்றாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டம் முடியும் போது, 571விருந்து 1966 மார்ச் 31ந் தேதி முடிய 500 மெகவாட் அதிகரிக்கப்பட்டு 1070 மெகவாட்டுக்கு வந்திருக்கிறது. ஆனால் கடந்த நான்கு ஆண்டுகளில் 1966 மார்ச்சிலிருந்து 1970 மார்ச் முடிய 150 மெகவாட் திறன் அளவுதான் நாம் அதிகப்படுத்தியிருக்கிறோம். இப்போது அதிகமாக இணைப்புகள் கொடுக்கப்பட்டிருப்பதால், உற்பத்தித் திறனும் அதிகப்பட்டிருக்க வேண்டும். ஆனால் அதிகப்படவில்லை. எந்த ஆட்சியாக இருந்தாலும், மக்களுக்கு ஒன்று தான். கடந்த நான்கு ஆண்டுகளில் மின் வாரியத்தின் திறன் அளவுப் பெருக்கம் மிக மிகக் குறைந்திருக்கிறது. அதாவது 150 மெகவாட்தான் அதிகப்படுத்தியிருக்கிறார்கள். 1070-லிருந்து 1220 மெகவாட்டாகத்தான் ஆகியிருக்கிறது. நெய்வேலி உற்பத்தியை விட்டுவிட்டுச் சொல்கிறேன். நெய்வேலி உற்பத்தி 300-லிருந்து 600-ஆக ஆக்கப்பட்டிருக்கிறது. நமது வாரியத்தின் உற்பத்தித் திறன் 1070-லிருந்து 1220-ஆக 1970 மார்ச் முடிய வந்திருக்கிறது. இன்னும் திறனளவை அதிகப்படுத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். இப்போது இருப்பது பெருமைப்படத் தக்க ஒன்று அல்ல. பொதுவாக விவசாயத் திற்கு வழங்கும் மின் சக்தியின் கட்டணம்  $8\frac{1}{4}$  பைசா என்று.....

திரு. எஸ். டி. ஆதித்தன்: அதிகப்படுத்த வேண்டுமென்றால் அருவி மூலமாகவா அனல் சக்தி மூலமாகவா? எப்படி, எந்த வழியில் அதிகப்படுத்தலாம் என்று யோசனை சொன்னால், நன்றாக இருக்கும்.

திரு. கே. ராஜாராம் : ஆகவே விவசாயத்திற்கு வழங்கும் மின் சக்திக்கு கட்டணம் உயர்த்தியது தேவையில்லாத ஒன்று. அப்படி உயர்த்த வேண்டுமென்றாலும் அதற்கு நமது மாநில அரசு தேர்ந்தெடுத்த நேரம் மிகவும் ஆபத்தான நேரம். கடந்த ஆண்டு வறட்சி நிவாரணத்திற்காக நம் கையில் உள்ள ரொக்கமெல்லாம் செலவழித்ததும் காணாமல் மத்திய அரசிடமும் உதவி பெற்று நிவாரணம் நடந்து கொண்டிருப்போது நதிகளில் தண்ணீர் இல்லாத நிலைமையில் மழையும் இல்லாமல் விவசாயிகள் கஷ்டப்பட்டுக் கொண்டிருந்தபோது, திடீரென்று  $8\frac{1}{4}$  பைசாவாக இருந்ததை 10 பைசாவாக உயர்த்தியதால் தான் விவசாயிகளிடத்தில் கொந்தளிப்பு ஏற்பட்டது. அப்படி ஏற்படத்தான் செய்யும். அதனால் பெரிய எதிர்ப்பை மாநில அரசு சமாளிக்க வேண்டியிருந்தது. அது துரதிருஷ்டமான சம்பவம்தான். அந்த நேரத்தில் 10 பைசாவாக உயர்த்தியது மிகவும் தவறான முடிவு என்றுதான் நான் எண்ணுகிறேன்.

அதிர்ஷ்டவசமாக இந்தக் கிளர்ச்சியை மாநில முதலமைச்சர் அவர்கள் சமாளித்துவிட்டார்கள். ஆனாலும் இந்த மாநில விவசாயிகளின் பேரால் இந்தக் கிளர்ச்சியின்போது அங்கே இருந்த 3 விவசாயிகள் தங்கள் உயிரை அர்ப்பணித்துவிட்டார்கள். அந்த இறந்துவிட்ட

28th August 1970] [திரு. கே. ராஜாராம்]

விவசாயிகளுக்கும் நாம் தலை வணங்கக் கடமைப்பட்டிருக்கிறோம். அதைக்கூட ஏற்படாமல் சமாளித்திருக்க முடியும், கொஞ்சம் முன் கூட்டியே இதற்கான வழியில் சிந்தித்திருந்தால்.

அடுத்து, மாநிலத்தில் உள்ள மற்ற மாவட்டங்களைக் காட்டிலும் கோவை மாவட்டத்தில் மட்டுமே ஏராளமான 'கேஷ் கிராப்' பணப் பயிர் பயிரிடப்படுகிறது. அங்கே இருக்கிற விவசாயிகள் ஏராளமாகச் சம்பாதிக்கிறார்கள். ஆகவே அவர்கள் அந்தக் கிளர்ச்சியில் ஈடுபட்டிருக்கக்கூடாது என்றெல்லாம் இங்கே குறிப்பிட்டுப் பேசினார்கள். இப்போது பொதுவாக நாம் நிலத்திற்கெல்லாம் உச்ச வரம்பு கட்டி விட்டோம். இந்த மாநிலத்தில் 15 ஏக்கர் நிலத்திற்கு மேல் யாரும் வைத்திருக்க முடியாது. ஆனால் பெரிய பெரிய நிலக் கிழார்கள், நிலக் கிழத்திகள் ஆயிரக்கணக்கான நிலங்கள் வைத்திருக்கிறார்கள் என்று குற்றம் சாட்டுவதில் பிரயோசனம் இல்லை. 15 ஏக்கர்தான் ஒருவர் அதிகபட்சமாக வைத்துக்கொள்ளலாம் என்று சட்டம் இருக்கும்போது, பழையகோட்டைப் பட்டையக்காரர் உட்பட தனக்கென்று 15 ஏக்கருக்கு மேல் வைத்திருக்க முடியாது. இதில் பணப் பயிர் வைத்து நிறையச் சம்பாதிக்கிறார்கள் என்று சொல்லுவது நாட்டுக்கு நல்லதல்ல. இப்படிப் பணப் பயிர் வைப்பது நாட்டுக்கு நல்லது. அதையெல்லாம் இன்னும் அதிகமாக அரசாங்கம் ஊக்குவிக்க வேண்டுமே தவிர, சம்பாதிக்கிறார்களே என்று சொல்வது சரியல்ல. நமது மாநிலத்தில் உள்ள பட்டாதாரர்களில் 100-க்கு 50 பேர் 1 ஏக்கர் நிலம் உள்ளவர்கள். கோவை உட்படச் சொல்லுகிறேன். இன்னும் 25 சதவீதம் பேர் 5 ஏக்கருக்கு உட்பட்டவர்கள். எனவே அவர்களை யெல்லாம் பெரும் நிலங்களை வைத்திருப்பவர்கள் என்று குறை சொல்லுவது, குற்றம் சாட்டுவது பொருத்தமல்ல.

அடுத்து, விவசாயத்திற்குக் குறைந்த மின் கட்டணத்தை விதிப்பதன் மூலம் ஏறக்குறைய 8, 9 கோடி ரூபாய் நஷ்டம் ஏற்படுகிறது என்று அமைச்சர் அவர்கள் உரையிலும், மற்ற ரெக்கார்டுகளிலும் சொல்லப் பட்டிருக்கிறது. அதைப்பற்றி அரசாங்கத்திற்கு நான் ஒரு யோசனையைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். அரசாங்கத்திற்கு நஷ்டம் ஏற்படுவதாகச் சொல்வது சரியல்ல. ஏனென்றால் இந்த நஷ்டத்தையெல்லாம் எதிர் பார்த்துத்தான் "கன்சியூமர் டாக்ஸ்" என்று வரி விதித்திருக்கிறோம். அது கடந்த 3, 4 ஆண்டுகளாக ஆண்டொன்றுக்கு 9 கோடி ரூபாய் வருமானத்தை அரசுக்குத் தந்து கொண்டிருக்கிறது. அந்த வரி நேரடியாக அரசாங்கத்திற்கு வந்து சேருகிறது. மின்சார வாரியத்தின் கணக்கில் அது வரவு வைக்கப்படுவதில்லை. மின்சாரத்தை உபயோகிப்போர் 100-க்கு 10 வீதம் வரி கட்டுகிறார்கள். அந்த வரிதான் அரசுக்குப் போகிறது. அது ஆண்டு ஒன்றுக்கு 9 கோடிக்குக் குறையாமல் வருகிறது. அதை மாற்றிக் கொடுத்தால் கூட போதும், வாரியத்திற்கு நஷ்டம் ஏற்படும் நிலையைத் தவிர்க்கலாம். இந்த நஷ்டத்தை மின்வாரியம் கூடப் பொருட்படுத்தத் தேவையில்லை. விவசாயிகளுக்குக் குறைந்த கட்டணத்தில் மின்சாரம் கொடுப்பதால் ஏற்படுகிற நஷ்டத்தைச் சமாளிக்க முடியும். அரசாங்கத்திலிருந்து ஒரு

[திரு. கே. ராஜாராம்]

[28th August 1970]

8, 9 கோடி ரூபாய் வாரியத்திற்கு மான்யமாகக் கொடுத்தாவது விவசாயத்தை ஊக்குவிக்க வேண்டும். அதன் மூலம் நமக்குப் பல வருமானங்கள் கிடைக்கின்றன என்பதையும் நாம் இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் ஞாபகப்படுத்திக்கொள்ள வேண்டும். விவசாயப் பொருள்களின் மீது போடப்படும் விற்பனை வரி, விவசாயப் பொருள்கள் மற்ற தொழில் களுக்கு 'ரா மெட்டிரியல்ஸ்' ஆக, -மூலப் பொருள்களாக - உபயோகப் படும்போது விற்பனை வரியாகக் கிடைக்கிறது. எனவே இந்த 7, 8 கோடி ரூபாயை அரசாங்கத்திலிருந்து வாரியத்திற்கு மான்யமாகக் கொடுப்பதால் நஷ்டம் ஏதுமில்லை. அதனால் கெடுதல் ஏதுமில்லை. தாராளமாக மான்யமாகக் கொடுக்கலாம். கோவை, சென்னை ஆகிய இரு நகரங்களிலுமுள்ள மக்களுக்கு ரூபாய்க்கு ஒரு படி அரிசி போடுவதன் மூலமாக இந்தச் சர்க்கார் ஆண்டொன்றுக்கு 8 முதல் 10 கோடி ரூபாய் வரை நஷ்டப்படவில்லையா? அப்படி இங்கிருக்கிறவர்களுக்காக இந்தச் சர்க்கார் நஷ்டப்படத் தயாராக இருக்கும்போது 3 கோடி மக்களுக்கு மான்யம் கொடுப்பதில் மட்டும் என்ன குறைந்துவிடும் என்றுதான் நான் கேட்கிறேன். சர்க்கார் இதில் பிடிவாதமாக இருக்க வேண்டியதில்லை. முதலமைச்சர் அவர்கள் 'படார்' என்று இறங்கி வந்து 'கட்டணத்தை ஏற்றவில்லை' என்று சொன்னதை - ஆங்கிலத்தில் சொல்வார்களே "better late than never" - அதைப்போல் காலந்தாழ்த்தியாவது சொன்னதை - பாராட்டாமல் இருக்க முடியாது. கடைசியில் அந்த உணர்வு ஏற்பட்டுச் செய்தாரே என்பதற்காக நான் பாராட்டுகிறேன்.

அது மட்டுமல்ல. ஒரு 7 கோடி ரூபாய் மின்சார வாரியத்திலிருந்து, சர்க்காரில் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிற கடன் தொகைக்காக வட்டிப் பணமாக ஆண்டொன்றுக்குக் கொடுக்கப்படுகிறது. சர்க்கார் வாரியத்திற்குக் கொடுத்த பணத்திற்கு வட்டியாக இந்த 7 கோடி ரூபாய் கொடுக்கப்படுகிறது. ஆக இப்படி எந்த வகையில் பார்த்தாலும் ஒரு 7, 8 கோடி ரூபாய் மின் வாரியத்திற்கு இலாகா, விவசாயத்தைப் பெருக்குவதற்காக என்று கொடுப்பதிலே நியாயம் இருக்கிறது. இப்படியெல்லாம் கொடுத்தாவது விவசாயத்தை ஊக்குவிக்க வேண்டும். எனவே அதைச் செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

தமிழ் நாட்டில் நில வரியைக் கூட விவசாயிகளுக்கு நன்மை கிடைக்க வேண்டும் என்றுதானே ரத்து செய்தோம். இதற்கு முன்னால் இருந்த அரசாங்கத்திலும் - அது எந்த கட்சியைச் சார்ந்ததாக இருந்தாலும் சரி - விவசாயிகளுக்கு நன்மை செய்ய வேண்டும் என்பதில் கருத்து வேற்றுமையில்லை. விவசாயிகளை ஊக்குவிக்க வேண்டும் என்றுதானே நில வரியை ரத்து செய்ய வேண்டும் என்று அவர்கள் தீர்மானம் செய்தார்கள். ஆனால் அந்தத் தீர்மானத்தை அமுல் செய்வதற்கு அவர்களிடம் அரசாங்கம் இல்லாமல் போய்விட்டது. அவர்கள் எல்லாம் தேர்தலில் தோற்றுவிட்டார்கள். புதிதாக வந்த அரசாங்கம் அதை மேற்கொண்டு நில வரியை ரத்து செய்தார்கள். அந்தக் கொள்கையின் அடிப்படையில் விவசாயிகளை ஊக்குவிக்க வேண்டும் என்றுதானே செய்தார்கள்.



28th August 1970]

மாண்புமிகு திரு. என்.வி. நடராசன் : முன்பிருந்த அரசாங்கம் நில வரியை ரத்து செய்திருக்கிறதா? எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்கள் தீர்மானம் போட்டார்கள் என்றுதான் சொன்னார்கள். அதுவும் 20 ஆண்டுகட்கு மேலாக ஆண்டவர்கள் நிலவரியை எடுக்காமல் தேர்தலுக்கு முன்னால்தான் அந்தத் தீர்மானத்தைப் போட்டார்கள். 20 ஆண்டுகளாக ஆண்டபோது அதைச் செய்யவில்லை. கழக அரசு வந்த பிறகுதான் அதை நடைமுறைக்குக் கொண்டுவந்தது என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

திரு. கே. ராஜாராம் : நான் அதைத்தான் சொன்னேன். இரண்டு கட்சிகளிடையேயும் விவசாயிகளை ஊக்குவிக்க வேண்டும் என்ற கருத்தில் அபிப்பிராய பேதமில்லை. இதைக்கூட தி.மு.க. ஆட்சி அமைந்த உடனேயே நாங்கள் சொன்னோம். அதற்கு அரசு இணங்கவில்லை. ஆனால் மறைந்த முதலமைச்சர் அவர்கள், அடுத்த வருடத்தில் இதற்கு ஒப்புக்கொண்டார். “எதிர்க்கட்சித் தலைவர் கேட்டுக்கொண்டதற்கு நான் ஒத்துக்கொண்டு இந்த நில வரியை ரத்து செய்கிறோம்” என்று அப்போது சொன்னது இப்போதும் எனக்கு நினைவிருக்கிறது. அதன் மூலம் எல்லோருடைய நல்லெண்ணத்தையும் அவர் பெற்றார் என்று அப்போதே பாராட்டினோம். அந்த வகையில் விவசாயிகளுக்கு நன்மை செய்ய வேண்டும் என்பதில் எந்தக் கட்சிக்கும் அபிப்பிராய பேதமில்லை. அப்படி இருக்கும்போது இன்றைக்கு திடீரென்று 8½ பைசா என்றிருந்ததை 10 பைசாவாக ஆக்கியிருக்க வேண்டியதில்லை என்று தான் சொல்லுகிறேன்.

அடுத்தபடியாக, கடந்த 3, 4 வருடங்களாக மின்சார வாரியத்தில், எல்லாம் திருப்திகரமாக நடக்கிறது என்று சொல்வதற்கில்லை. இதற்கு முன்னால் மின்சார வாரியத்தின் சரித்திரத்திலேயே இல்லாத குறைபாடுகள் இப்போது ஏற்பட ஆரம்பித்துவிட்டன என்று சொல்லுவதற்கு நான் வருந்துகிறேன். இதை நான் சொன்னால், ஏதோ அரசியல் ரீதியில் அரசியல் கட்சிக்காரன் பேசுகிறான் என்ற எண்ணத்தில் ஒதுக்கித் தள்ளிவிட வேண்டாமெனக் கேட்டுக் கொள்கிறேன். சர்க்கார் ரெக்கார்டில் இருப்பதை நான் இங்கு எடுத்துச் சொல்கிறேன்.

“An allied form of corruption, which is now establishing itself as a new ‘mamool’, is over the extension of electric power in rural areas, for lift-irrigation. From Appendix V it can be seen that 22 cases have been successfully investigated against officers of the State Electricity Board, during this period, involving seven Assistant Engineers, one Junior Engineer, fourteen Section Officers and a few others of different categories. As in the case of the well-sinking programme, applicants are many and sanctions cannot keep pace. These exactions in the nature of ‘speed-money,’ are being made collectively from a group of people in a village before the Electricity Board extends the transmission line from the grid to that village and from the individual villager for expeditious connection to his field-well. Even though there is no subsidy in this programme, the benefits of cheap power have been well appreciated

[திரு. கே. ராஜாராம்]

[28th August 1970]

by the agriculturist, who does not consider the sum of about Rs. 100 usually demanded over a pumpset, as an undue burden to complain about. The Electricity Board does have a well-knit district organisation. But the immediate inspecting officer is often one, who had risen from the ranks and is perhaps continuing to share the 'mamool'."

இதை யார் சொல்லியிருக்கிறார்கள் என்றால் நம் அரசாங்கத்தால் நியமிக்கப்பட்ட விஜிலன்ஸ் கமிஷன் ரிப்போர்ட்டில் அந்தக் கமிஷன் சொல்லியிருக்கிறது. இதற்கு முன்னால் இம்மாதிரியான ஒரு நிலவரத்தைப்பற்றிக் குற்றச்சாட்டு ஏற்பட்டதில்லை. இதை நான் சொல்லும் போது, அரசாங்கத்தை நடத்துகிறவர்கள் மீது குற்றம் சாட்டவில்லை. ஆனால் அமைச்சர் அவர்கள் இந்த நிலவரத்தைப் புரிந்துகொள்ள வேண்டும்.

திரு. எஸ். ராகவானந்தம் : இதற்கு முன்னால் விஜிலன்ஸ் கமிஷன் ஏற்படுத்தப்பட்டிருக்கிறதா? அது ரிப்போர்ட் தந்திருக்கிறதா?

திரு. கே. ராஜாராம் : காங்கிரஸ் அரசாங்கத்திலிருந்தே 'விஜிலன்ஸ் கமிஷன்' இருக்கிறது. அப்போதிருந்தே ஆண்டுக்கொரு முறை ரிப்போர்ட்டு அரசாங்கத்திற்கு வருகிறது. ஆனால் இம்மாதிரியான வகையில் உத்தியோகஸ்தர்கள் லஞ்சம் வாங்கியதாகவோ அவர்கள் மீது ஒழுங்கு நடவடிக்கை எடுத்ததாகவோ இல்லை. இப்படி நடப்பது பல இலாக்காக்களில் சகஜமாக இருக்கிறது. ஆனால் நான் வாசித்ததில் இப்படி கூட்டாக, பகிரங்கமாக ஊழியர்கள் பட்டியல்போட்டு வசூல் செய்திருக்கிறார்கள். அந்த மாதிரிப் பணத்தைக் கொண்டு வந்து கொடுத்தால்தான் 'மின்சார இணைப்பு' கொடுப்பது என்று சொன்னால் சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டும். ஒரு கிராமத்தில் 1,500 ரூபாய் வந்தால்தான் அந்த ஊரிலுள்ள பம்பு செட்டுக்குக் கணக்ஷன் என்றால், அது நல்லதல்ல. இதைப் போன்ற நிலைமைகளை ஆளும் கட்சியைச் சேர்ந்தவர்கள்கூடக் கண்டிக்க வேண்டும். நண்பர் திரு. ராகவானந்தம் அவர்களுக்கும் கூறிக்கொள்கிறேன்.

தனிப்பட்ட நபர் ஒருவர் தெரிந்தோ, தெரியாமலோ இரகசியமாக லஞ்சம் வாங்குவது என்பதோ, 10 பேர் அப்படி வாங்கினால் ஒருவர் மாட்டிக் கொண்டார் என்பதோ வேறு விஷயம். ஆனால், பகிரங்கமாக ஊரிலே நிதியைத் திரட்டிக் கொண்டு வந்தால்தான் அந்தக் கிராமத்திற்கு மின்சார இணைப்புத் தருவேன் என்பது மிகவும் மோசமானது. இதை நான் சொல்லவில்லை. திரு. வர்கீஸ் அவர்களே தன்னுடைய கமிஷன் ரிப்போர்ட்டிலே சொல்லியிருக்கிறார். அவர் முன்பு இந்த மாநிலத்தின் சீப் செகரட்டரியாக இருந்தார் என்பதை மறந்துவிடக் கூடாது.

மாண்புமிகு திரு. என். வி. நடராசன் : காங்கிரஸ் அரசாங்கம் இருக்கும்போது எருக்கன்சேரியிலே 2½ இலட்சம் ரூபாயிலே மின்சார போர்டுக்காக வாங்கக்கூடிய நிலத்தை 5 இலட்சம் ரூபாய்க்கு வாங்கினார்கள் என்று இன்றைக்கு முதலமைச்சராக இருப்பவரும், அன்றைக்கு எதிர்க் கட்சித் தலைவராக இருந்தவருமான கலைஞர் திரு. மு. கருணா

28th August 1970]

[திரு. என். வி. நடராசன்]

நிதி அவர்களே சட்ட சபையிலே குற்றம் சாட்டியிருக்கிறார்கள். 2½ இலட்சம் ரூபாய்க்கு அதிலே தவறு நடந்திருக்கிறது என்றோம். மாண்பு மிக்க உறுப்பினர் கூட அன்றைக்கு அது சம்பந்தமாக ஏற்படுத்தப்பட்ட பப்ளிக் அக்கவுண்ட்ஸ் கமிட்டியிலே உறுப்பினராக இருந்திருக்கிறார்கள். 3 மாதம் போலீஸ் விசாரணை செய்து அந்த ஊழலை நிரூபித்திருக்கிறோம் என்பதை உறுப்பினர் அவர்கள் மறந்திருக்கமாட்டார்கள் என்று நினைக்கிறேன்.

திரு. கே. ராஜாராம் : அது விஷயமாக நான் எழுதித் தான் வைத்திருக்கிறேன். பின்னாலே கேட்கப் போகிறேன். அதன் மீது இந்த அரசு ஏன் எந்த நடவடிக்கையும் எடுக்கவில்லை என்பதை நான் கேட்கப் போகிறேன்.

DEPUTY CHAIRMAN : I hope the hon. the Leader of the Opposition would finish his speech in another 5 or 10 minutes. 7-00 p.m.

THIRU SAW. GANESAN : I suggest that he can continue tomorrow.

DEPUTY CHAIRMAN : The Hon. the Minister for Electricity wants to reply tomorrow.

THE HON. THIRU O.P. RAMAN : If the hon. the Leader of the Opposition finishes to-day, I can reply tomorrow.

THIRU S. D. ADITYAN : I would rather appeal that the time allotted for the hon. the Leader of the Opposition should not be curtailed. After all, he is rendering useful service to the House.

THE HON. THIRU O.P. RAMAN : We are not curtailing his time.

THIRU A. R. DAMODARAN : We are not curtailing his time. It is only a question whether he would finish it to-day or continue his speech tomorrow.

THIRU K. RAJARAM : In another 10 minutes, I shall wind up my speech.

DEPUTY CHAIRMAN : I hope the House has no objection to sit for another 10 minutes.

(Several Members said 'yes').

Since the House has no objection to sit beyond 7 o'clock, the hon. the Leader of the Opposition may continue his speech.



[28th August 1970

திரு. கே. ராஜாராம் : அது மட்டுமல்ல. அகவுன்டெண்ட் ஜெனரலுடைய ஆடிட் ரிப்போர்ட்டிலேயும் பயங்கரமான சில குறைகளை எடுத்துச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். அதை நிவர்த்திக்க வேண்டிய பொறுப்பு வாரியத்திற்கு இருக்கிறது. அதை எப்படி நிவர்த்திக்கப் போகிறார்கள் என்று தெரியவில்லை. அப்படி நிவர்த்தி செய்ததற்குப் பிறகு நமக்குப் பின்னால் ரிபோர்ட் கிடைக்கும். 1966-67 ரிபோர்ட்டில் 6 ஆவது பக்கத்தில், இரண்டாவது வரி ;

“There are a large number of ineffective balances in Stores Ledger. A value balance of Rs. 24.96 lakhs without quantity balance.....”

பொருள் இல்லாமல் பொருள் வாங்கியதாக 25 லட்சம் ரூபாய் பாக்கியாக இருக்கிறது. ஆனால், அதற்கான சாமான்கள் அந்த ஸ்டோரிலே இல்லை. இது மிகவும் ஒரு கிரேவ் சார்ஜ். இதற்கு என்ன பதில் சொல்லப் போகிறார்கள் என்பதை நான் சொல்ல முடியாது. அதிலேயே 5-வது அயிட்டம் :-

“(v) The Property Register for the year 1967-68 has not been written up in Mettur Electricity System and.....”

நிறைய சொத்துக்கள் இருக்கின்றன, சாமான்கள் இருக்கின்றன; ஆனால் அதற்கான பிராபர்ட்டி லிஸ்ட் மேட்டூர் எலக்ட்ரிசிட்டி சிஸ்டத்திலே கிடையாது. மேட்டூர் சிஸ்டத்திலே பிராபர்ட்டி லிஸ்ட் என்பதே கிடையாது என்றால், இதைவிட என்ன குறைவு வேண்டியிருக்கிறது? அடுத்து, 6-வது அயிட்டமாக, அடுத்த பக்கத்திலே கூறப்பட்டிருக்கிறது.....

“Stores for a value of Rs. 1.41 lakhs received during 1967-68 have not been brought to account.”

எங்கே போச்சு அந்த ஸ்டோர்ஸ்? அடுத்தபடியாக, சென்ற முறை இதைப்பற்றி விவாதிக்கும்பொழுது மாண்புமிகு அமைச்சர் திரு. என். வி. நடராசன் அவர்கள் சொன்ன மாதிரி, இந்தப் பிரச்சனையை நானே எழுப்ப இருந்தேன். உறுப்பினர்கள் எழுப்பிய கருத்துக்களுக்குப் பதில் என்ற முறையிலே அச்சிடப்பட்டு இங்கே வைத்திருக்கிறார்கள். அது உங்கள் கையிலே எல்லாம் இருக்கிறது. 76-ஆம் பக்கத்திலே என் பெயரால் இருக்கிறது. நீங்கள் பார்க்கலாம். 202-வது அயிட்டமாக “எருக்கன்சேரியிலே மின்சார வாரியத்திற்கு நிலம் வாங்கப் பட்டது குறித்தும், பப்ளிக் அகவுண்ட்ஸ் கமிட்டி நிரூபித்த குற்றச் சாட்டை வைத்து, இந்த அரசு அதன்மீது என்ன நடவடிக்கை எடுத்திருக்கிறது” என்று கேட்டேன். அதற்குப் பதில் சொல்லியிருக்கிறார்கள் “இன்னும் நடவடிக்கை எடுக்கவில்லை” என்று. இது நானாக எடுத்துக்கொண்ட விஷயம் இல்லை. இன்று மாண்புமிகு முதலமைச்சராக உள்ளவரும், அன்றைக்கு எதிர்க் கட்சியின் உப

28th August 1970] [திரு. கே. ராஜாராம்]

தலைவராக இருந்தவருமான மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி அவர்கள் எழுப்பிய பிரச்சனை. அதிலே 3 தினங்களுக்குள்ளாக இரண்டு நபர்கள் திடீரென்று 2½ இலட்சம் ரூபாய் சம்பாதித்திருக்கிறார்கள். அரசாங்கத்திற்கு விசை பேசிக் கொண்டிருந்த ஒரு நிலத்தைக் குறைந்த விலைக்கு அவர்கள் பத்திரம் எழுதிக்கொண்டு, மின்சார வாரியத்திற்கு 2½ இலட்சம் ரூபாய் அதிகமாக வைத்து 3 நாட்களுக்குப் பின்னால் பதிந்து கொடுத்திருந்தார்கள். இதை மின்சார வாரியம் பதிந்து வாங்கியது. இந்தக் குற்றச்சாட்டை, இன்று முதலமைச்சராக உள்ளவர் எழுப்பினார். அன்றைக்குக் காங்கிரஸ் கட்சி சார்பாக முதலமைச்சராக இருந்த திரு. பக்தவத்சலம் அவர்கள் ஒரு “ஸ்போர்ட்டிங் ஆபராக” இதிலே என்ன நடந்திருக்கிறது என்று தெரியவில்லை என்று சொல்லி பப்ளிக் அக்வுண்ட்ஸ் கமிட்டி தலைவராக இருந்த, இன்று கல்வி அமைச்சராக இருக்கும் மாண்புமிகு திரு. நெடுஞ்செழியன் அவர்களுக்கு அனுப்பினார்கள். அவர்கள், அந்தக் கமிட்டி பரிசீலித்து என்ன குறைகள் சொன்னாலும், அதன் மீது நடவடிக்கை எடுப்போம் என்று சட்டசபையிலே கோபிட்டுச் சொன்னார்கள். நானும், மாண்புமிகு திரு. என்.வி. நடராசன் அவர்களும் அந்தக் கமிட்டியிலே உறுப்பினராக இருந்தோம். அவர்களுக்குத் தெரியும், எவ்வளவு கண்டிப்பாக அதிலே நாங்கள் வேலை செய்து, ரிப்போர்ட் தயார் பண்ணி அரசாங்கத்திற்குக் கொடுத்தோம் என்பதெல்லாம். ஆனால், இன்றைக்கு வருடம் 2½-க்கு மேல் ஆகிறது, இன்றுவரை இந்த அரசாங்கம் ஒரு நடவடிக்கையும் எடுக்கவில்லை. மாண்புமிகு அமைச்சர் திரு. என்.வி. நடராசன் அவர்கள் இதை எடுத்துக்காட்டி, என்னையும், காங்கிரசையும் குற்றம் சாட்டுவது போல் எழுந்து நின்று சொன்னார்கள். ஆகையால் இந்தக் குற்றத்தை எழுப்பினவரே, அவர் தலைமை ஏற்று நடக்கும் இந்த அரசு ஏன் அதிலே நடவடிக்கை எடுக்கவில்லை? பப்ளிக் அக்வுண்ட்ஸ் கமிட்டி சாற்றிய அந்தக் குற்றச் சாட்டின்மீது 2½ ஆண்டுகள் ஆகியும் ஏன் அந்த அதிகாரிகள் மீது நடவடிக்கை எடுக்கவில்லை என்று நான் கேட்கிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. என்.வி. நடராசன் : உறுப்பினர் அவர்கள் இதற்கு முன்பிருந்த ஆட்சியில் இது போன்ற தவறுகள் ஏற்படவில்லை, ஆனால் இந்த ஆட்சியிலே ஏற்பட்டிருக்கின்றன என்று சொல்லி இந்த அரசைக் கண்டித்தார்கள். அதற்காகத்தான் அதை நான் குறிப்பிட வேண்டிய தாயிற்று.

திரு. கே. ராஜாராம் : நேற்றுப் பேசிய ஆளுங்கட்சியைச் சேர்ந்த நண்பர் ஒருவர் பேசினார். அவருடைய பெயரை மறந்துவிட்டேன். 7-10 p.m.  
மன்னிக்க வேண்டும். திரு. வெங்கா அவர்கள் தன்னுடைய கிணற்றிற்கே இரண்டு ஆண்டுகளாகியும் மின்சாரம் கிடைக்கவில்லை என்ற குறையைச் சொன்னார்கள். இது சர்வ சாதாரணமாக இன்றைக்குக் காணப்படுகிறது என்று மின்சார வாரியத்திற்கும், மின்சாரத் துறை அமைச்சரவர்களுக்கும் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

[28th August 1970]

**திரு. வி. வெங்கா :** தலைவரவர்களே, என்னுடைய பிரச்சனை ரெமுயூனெரேடிவாக இல்லாததால், கொடுக்க முடியவில்லை. அந்தச் சட்டத்தை திருத்தினால்தான் அந்தக் குறையை நிவர்த்தி செய்ய முடியும். இல்லா விட்டால்  $1\frac{1}{2}$  வருடமானாலும், 10 ஆண்டுகளானாலும் மின்சார இணைப்புக் கொடுக்க முடியாது என்பதைச் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன்.

**திரு. கே. ராஜாராம் :** நான் “சஜெஸ்ட்” பன்றேன். விவசாயிகளுக்கு இது கஷ்டம். இதைப்போல பல கஷ்டங்கள் இருக்கின்றன. பல விவசாயிகள் நான் ஊருக்குப் போகிற நேரத்திலே சொல்கிறார்கள். லோனுக்கு அப்பை பண்ணுகிறார்கள். கிணறு லோன், பம்ப் செட் லோன் இவைகளுக்கு அப்பை பண்ணி லோன் வாங்கி பம்ப் செட் வைத்து விடுகிறார்கள். ஆனால் பல ஆண்டுகளானாலும் கரண்ட் கிடைப்பதில்லை. மின்சார வாரியத்தைச் சேர்ந்த அசிஸ்டெண்ட் என்ஜினியர், டிவிஷனல் இன்ஜினியர் சர்ஜிகேட் கொடுக்கிறார்கள், நாங்கள் அந்தக் கிணற்றிற்கு கனெக்ஷன் கொடுக்க இருக்கிறோம் என்று. இதை வைத்துத்தான் லோன் சாங்க்ஷன் செய்கிறார்கள். ஆனால் பம்ப் செட் வாங்கி, “இன்ஸ்டால்” செய்து  $1\frac{1}{2}$  வருடம், 2 வருடமானாலும் கனெக்ஷன் கிடைப்பதில்லை. லோன் வாங்கினால் அடுத்த வருடமே லோன் கலெக்ஷனுக்கு “டிமாண்ட்” அனுப்பி விடுகிறார்கள். முதல் வருடம்  $1/3$  பங்கு வசூலிக்க வந்து விடுகிறார்கள். ஆனால் கரெண்ட் கனெக்ஷன் கிடைக்காததால் விவசாயி எதையும் உற்பத்தி செய்ய முடிவதில்லை. அதனால் டிமாண்ட் வருகிறபோது பணம் கட்ட முடியாத நிலை ஏற்படுகிறது.

**திரு. வி. வெங்கா :** தலைவரவர்களே, சர்ஜிகேட் கொடுக்கிறார்கள் மின் இணைப்புக் கொடுக்கிறோம் என்று. ஆனால் ரெமுயூனெரேஷன் பிரச்சனை இருக்கிறது. அதையும் கவனித்துத்தான் சர்ஜிகேட் கொடுக்கிறார்கள். ஏதாவது தவறான சர்ஜிகேட் கொடுக்கப்பட்டிருந்தால், சென்று பார்க்கிற நேரத்திலேதான் ரெமுயூனெரேஷன் பிரச்சனை தெரிய வரும். அதனால் கரெண்ட் கொடுப்பதிலே சங்கடங்கள் வருகின்றன. பொய்யாக சர்ஜிகேட் கொடுத்திருந்தால், மின்சார வாரியம் நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

**திரு. கே. ராஜாராம் :** முக்கியமாக அரசாங்கமும், வாரியத்தின் தலைவரும் பல முக்கியமான வேலைகளைச் செய்ய விட்டிருக்கிறார்கள். இதை எந்த வகையிலும் குற்றச்சாட்டாக நினைக்கத் தேவையில்லை. எந்தக் குறைகளும் இல்லாமல் வாரியம் முன்போலவே செயலாற்ற வேண்டும், அரசாங்கம் இதற்கான நடவடிக்கைகளை எடுத்துக்கொள்ளும் என்ற நம்பிக்கையைத் தெரிவித்து என் உரையை இத்தோடு முடித்துக்கொள்கிறேன். வணக்கம்.

7-12  
p.m.

**DEPUTY CHAIRMAN :** The House will now adjourn and meet again at 4 p.m. tomorrow.

The House then adjourned.